

Délibáb

32.
SZÁM

FILLÉR

Bordy Bella
vidéki városok-
ban vendég-
szerepel
(Inkey felv.)

RÁDIÓMŰSOR
AUGUSZTUS 7-TŐL 12

Egymagában
kevés ^{vagy} tejjel
keverve kitünő

Franck
cikóriakávé

I

Új

a z
néhá
szeti
lalta
—
mest
éltet
lekin
halo
caló
haza
kell
Te
felé
nak
sok
lehe

Déliab

Művészeti, irodalmi,
film és rádió hetilap

Főszerkesztő:

BIBÓ LAJOS

Megjelenik minden szombaton

*

XVIII. évfolyam

Budapest, 1944
augusztus 5.

32. szám

*

Új igazgatók az állami színházak élén

Báró Lukács Miklós,

az Operaház igazgatója néhány órával kinevezése után művészeti célkitűzéseit az alábbiakban foglalta össze:

— Mielőtt a m. kir. Operaház karmestere lettem, évekig Németországban éltem. Itt bőséges alkalmam nyílt betekinteni a német zenei életbe és mondhatom, sok olyan egészséges, követni-való dolgot láttam és hoztam magammal haza, amelyeket itthon is feltétlenül meg kell valósítanunk.

Természetesen a magyar zenei élet felépítése már a két nemzet lélekszámának nagy különbsége és a nagy városok más-más elosztási aránya miatt sem lehet annyira decentralizált, mint a néme-

Kovách Aladár,

a Nemzeti Színház igazgatója felfokozott figyelem közepette foglalta el a Nemzeti Színház igazgatói székét. Az alig harminhat esztendősz igazgató munkája és küldetése megkettőződött a Nemzeti Színház igazgatását illetően. A régi vonalra kell egyrészt visszaállni, amelyet még az első igazgatók, Bajza József és Paulay Ede jártak végig a nemzeti és klasszikus külföldi irodalom állandó ápolásáért, a magyar nyelv, a tudatos magyar színpadi beszédkultúra emeléséért.

Kovách Aladár színrekerült darabjában, a „Téli zsoldár”-ban már megmutatta

Báró Lukács Miklós

Kovách Aladár

teké. De ma már hála Istennek ott tartunk, hogy a budapesti Operaházon kívül igen jelentős tényező a kolozsvári és szegedi operaggyűltesünk is. Mindkettőnek volt alkalom néhány előadást meghallgatni és mondhatom, nagy örömmel töltött el, hogy máris két komoly, vidéki zenei központunk van a budapesti mellett.

Van itt egy másik probléma is: a közönséget nevelni kell, színházhoz kell szoktatni. A kultúrát, így a zenei életet is, a magyar középosztálynak kell fenntartani és támogatnia, nem pedig a száma jóval kevesebb osztálynak. Hogy ez ma nincs meg teljesen nálunk, nem a mi, hanem az előző generációk hibája. De ezt a hibát nekünk kell helyrehoznunk, évekip tartó, kemény és céltudatos munkával.

Következő probléma, amelyen segítenünk kell: kevés a zenekarunk. A meglévők pedig annyira túlterheltek, hogy nem képesek mindig a legalaposabb előkészület után közönség elé állani. Nem hallgathatom el, hogy e téren a Székesfehérvári Zenekar példát mutat a többieknek.

Az elmúlt év úgynevezett „színházi konjunktúrájának” előnye volt, hogy a színházak látogatottsága örvendően emelkedett, és az Operaházzal kapcsolatban említtem — szélesebb néprétegek, amelyek eddig szinte irtóztak a komolyabb zenétől, ha még nem is szerették meg, de már megszokták az operát. Nagy hátránya volt viszont ennek a konjunktúrának a művészi színvonal esése.

En kétféle művészt ismerek: amelyik magáért a művészetért játszik és amelyik pénzért dolgozik. Alapvető igazságnak tartom, hogy közönség elé csak az lépjen, aki ideális célokért játszik és bármilyen összetételű és létszámú közönség előtt tudása legjavát adja. Az igazi művész elsősorban nem a közönségnek, hanem a művészetnek szolgálja.

— Ezeket az irányelveket akarom követni most — fejezte be érdekes nyilatkozatát báró Lukás Miklós, — hogy a kultuskormányzat bizalma a m. kir. Operaház élére állított. Az Operaház jövő évadjáról most még nem tudok nyilatkozni, de annyit máris elárulhatok, hogy az operai műsorral mindenkinek az igényeit ki akarom elégíteni. E téren megint csak nagyon nehéz a helyzetünk, hiszen egyetlen operaház vállaira nehezedik ez a munka, ami például Németországban hatvan színház között oszlik meg. Meg lesz természetesen a jövő évad magyar bemutatója, vagy esetleg több magyar bemutatója is. Remélem azonban, a vidéki zenei élet ebben a tekintetben is már hathatós segítségünkre lesz.

Az Operaház új igazgatójának működése elé érhetően nagy érdeklődéssel, egyszersmind bizalommal tekint a magyar zenei világ,

azt az utat, amely Apácai Csere János példája nyomán ma is járható; az európai öntudatú magyar nacionalizmus útját. Szellemi közéletünkben folytatott harcai, szellemes írásai, irányító dramaturgiai működése a Nemzetiben — mind arra vallanak, hogy vállalkozó kedv, kezdeményezés, kultúrtávlát épp elég van benne, hogy ezt az összetett, sokrétű munkát elvégezhesse, amit a Nemzeti igazgatása éppen ma jelent. A nagyközönség előtt az egyetlen bemutató és a Kaméliás hölgy új fordítása segítségével lett ismeretes, de eddigi munkássága olyan sokoldalú megnyilvánulásokat talált, hogy az csak a szellemi közéletünk belső szerkezetét különös gonddal figyelők előtt volt nyilvánvaló. A háttérből, a személyes felütnívágás legcsekélyebb vágya nélkül irányította többek között a Bolyai-kiadóvállalat irodalom-politikáját. Ami itt megjelent, állja az európai értékekkel való összevetést, de a magyar népi irodalom értékei mellett Kovách Aladárnak mindig különös ízlése és biztosan működő ítéllete volt az európai irodalmi nagyságok magyar könyvpiacra való dobására is, hiszen kiadványai között a mai irodalom legnagyobb élő magyar költői éppúgy megértek, akárcsak Giraudoux, a francia regény- és drámairodalom modernjeinek egyik legegységibb tagja.

Apácai Csere János és Bethlen Gábor szellemi örökét hordozó fiatal igazgató ilyen teljesítmények után tehát szervesen, szinte természetesen következett a Nemzeti Színház igazgató székének elfoglalására, amelyért különben soha egy lépést nem tett. A feladat, a magyar szellemi élet és az európai kultúra multbeli és jelenlegi állapotának teljes ismerete alkalmassá teszi személyét egy valóban nemzeti színház igazgatására. Itt a csöndes munka, a „haszonkulcs” új megállapítása, a bérletrendszer zsákutcájából való kivevickelés, a társulat tagjainak komoly igénybevétele, a művészi erő teljes kihasználása vár reá. A rövid, párnapos próbák után a gondos játékra való céltudatos felkészülés, a nagy tehetségeknek géniuszukhoz méltó felhasználása. A társulat egységének megteremtése, az új színésznemzedék gondos nevelése, a szerepek igazságos kiosztása is olyan nehéz feladat lesz, hogy ezt a szerény, csöndes, igaz tehetségtisztelő Kovách Aladárnál e pillanathban kevesen végezhetnék el több biztató eredménnyel...

Irók és színészek a főváros kitüntetettjei

Rövid újsághír adta tudtul a napokban, hogy a székesfőváros által létesített és az 1944. évben pályázatra kiírt különféle díjak és ösztöndíjak odaftélésére Morvay Endre dr. alpolgármester elnöklésével ülést tartottak a kiküldött híralóbizottságok. Az ideai jutalmakat Kézai Béla író, Halmossy Dénes dr. hírlapíró, Kelemen Éva és Rajczy Lajos színművészek, illetve Szalay Eszter és Littasy György operanékesek nyerték el.

Elsőnek Kézai Bélát és Halmossy Dénest kerestük fel szerkesztőségében, hogy tolmácsoljuk jókívánságainkat. Kézai Béla, akit a Ferenc József Koronázási Jubileumi Alapítvány 3000 pengős magyar szépirodalmi díjával tüntettek ki a bizottság egyhangú szavazata alapján, a következőket mondta:

— *Igyekszem elődeim nyomdokain haladva, hozzájuk méltónak bizonyulni. Hiszen ezt a díjat előttem olyan nagyságok kapták meg, mint Endrődy Sándor, Ady Endre, Krúdy Gyula és Bibó Lajos! Ebben a jegyben működöm tovább...*

Dr. Halmossy Dénes, a 2000 pengős Rákosi Jenő-újságródfi ideai jutalmazottja ezeket mondta magáról:

— *A külpolitikai publicisztikai munkásságomért ért kitüntetés nagy megtiszteltetés számomra. Legfőbb törekvésem a külpolitikai publicisztika magas színvonalra emelése. Az eseményeket csak a diplomáciai és történelmi távlatokba beállítva tudjuk*

Kézai Béla

Halmossy Dénes

értékelni a maguk teljességében...

A négy, egyenként 1500 pengős ösztöndíjjal kitüntetett művész közül először Kelemen Évának gratuláltunk telefonon.

nincs módom az idén; egyrészt, mert édesanyámmal vigyázunk a házra, másrészt mert a napokban műterembe vonulunk.

Rajczy Lajosnak, a Nemzeti Színház kiváló tagjának

Kelemen Éva

Szalay Eszter

— *Boldogságom annál nagyobb — felelte, — mivel nem is mertem hinni abban, hogy megkapom a díjat. Csak azért pályáztam meg, mert valaki rábeszélt... Nyaralni*

ezúton vagyunk kénytelenek gratulálni, mivel jelenleg Erzsébeten nyaral.

Szalay Eszter újonc az Operában.

— *Halártalan örömmel töltött el — közölte velünk, — hogy megkaptam a díjat. Az bátorított pályázatom beadásánál, hogy több koncertem és rádiós szereplésem után az idén végre az Operaházban is felléptem.*

Littasy György, az Operaház kitűnő baritonistája e pillanatban szintén a fővároson kívül, ismeretlen helyen nyaral. Neki is itt fejezzük ki örömlünket afelett, hogy a kitüntetés ilyen érdemes istenáldotta művészt ért.

Rajczy Lajos

Littasy György

(K.)

ARTATLANOK 50

Az újjászületett Madách-színházban most hagyta el az 50. előadást az „Artatlanok”.

Cselle Lajos igazgatót a pénztár közelében találjuk (a pénztárahlakba éppen most tették ki a „Minden jegy elkelt” táblát).

— Jövő héttől kezdve — mondja — vidéki színpadokon is sorozatosan színre kerül az Artatlanok. Így tehát a darab teljesíteni fogja széleskörű felvilágosító munkáját.

Ezután utunkat az öltözők felé vesszük. Elsőnek Szakáts Zoltánnal találkozunk. Megjegyzi, hogy „igen, játszani is jó, de azért nyaralni se lenne rossz!”

Közben befut a színház fiatal erőssége, Puskás Tibor.

— Örülök — mondja — hogy ezt a szerepet játszhatom, sőt hogy egész nyáron játszhatom, mert nézetem szerint egy fiatal színésznek kevés az esztendő 365 napja ahhoz, hogy kedve szerint kijátszhassa magát.

Puskás mellett maszkirozza magát Kállai Ferenc, akinek ez az első pesti karakter-szerepe.

— Most tudom csak milyen nehéz karakter-szerepet játszani, hiszen pár szóval kell az embernek megjárnia azt, amihez a vezető

6

Az „Artatlanok” szereplői néhány perccel az előadás előtt

szereplőknek az egész darabon keresztül mólygálnak.

Kedves mosollyal érkezik az öltözők világába Kardoss Géza, aki a darab főjegyzője, játssza és a darab rendezője. Tompa, Szalma Egyed Lenke, Ignáth Gyula kipróbált művészek voltak a szegedi társulatnál is. Természetesen nagyon hírás a Madách-színház fiatal, tehetséges erőinek is.

A női szereplők közül, a társulat kisudvóskeje, Zentai Anna éppen egy dobozt is esokoládénak örvendez, amelyet az ötvenedik előadás alkalmából kapott az egyik szerzőtől. Bevallja, hogy nagyon szereti a csokoládét, de még jobban a színpadot. Agnes-angyolt, vagyis civilben Egyed Lenkét is megkérdezzük, hogyan vélekedik szerepéről.

Kovács Klára és Zentai Anna az öltöztetőnővel

„Sok ilyen jó darabot és kedves szerepet adjon a jó Isten!”

Hasonlóképpen vélekedik Kovács Klára is, aki minél többet szeretne dolgozni. A szomszéd öltözőben valaki meglehetősen erélyesen belekezd a Carmen tereadordalába. Kiderül, hogy a prózai színháznál szokatlan zenei aláfestést Ignáth Gyula szolgáltatta, aki operaénekesből lett prózai színész.

Toronyi Imrét és Bánhidny Lászlót csak futólag látjuk tökéletes maszkjaikban, sietnek a színpadra, ahol éppen jelenésük következik.

Itt szorong még a színpadok mögött Tompa Béla, valamint Szakáts Hójkó Ferenc és Szalma Sándor is. Tőlük már csak „tömeginterjú” tudunk kérni. Még sok estén keresztül ugyanezekben a maszkokban léphetnek a reflektorok elé. Kánikulában, — kőszínházban nem játszottak még ekkora lelkesedéssel a színészek. **Bi.**

Minden jegy elkelt, — állapítja meg örömmel Cselle igazgató úr

KÉPES HÍRADÓ

A Keleti Arcvonal Bajtársi Szövetsége jeltűvást indított a Színművészeti és Filmművészeti Kamara első és második osztályú tükkeresztjével rendelkező tagjaihoz, hogy jelentkezzenek a Szövetség művészeti osztályán. Ugy a film mint a színpadi világnak számos olyan tagja van, aki a harcúterén megkapta ezt a magas kitüntetést és így bizonyos, hogy a Szövetség értékes tagokal nyer belépésükkel.

Bolváry Géza Bécsben megkezdte a „Denevér” című Strauss-operett filmváltozatának forgatását. Eisenstein szerepét Johannes Heesters, Rosalindet Marie Harrell, Adelt Dorit Kreysler játssza s mellettük Willy Fritsch, Will Dohm és Hans Brausewetter kaptak még nagyobb szerepet. A „Denevér” lesz Bolváry Géza első színes filmje.

Kádár Erzsébet, az egyik legkiválóbb, fiatal-novellistánk, most összel összegyűjtve adja ki — „Harminc szőlőkosár” címmel — az utóbbi években írt elbeszéléseit, amelyek minden irodalmi körben rendkívüli feltűnést és elismerést váltottak ki.

Reményi Sándor énekli Rigoleitot a Károlyi-kertli hangversenyen

Bibó Lajos „Hösszerelmes” című hangjátékát rendkívül gondos szereposztásban viszi mikrofon elé a rádió, Mint tudvalevő, ez a remek kis darab az ismert és nagynevű fővárosi színészezől szól, aki vidéki körútra megy. Itt hoztatolalkodik egy művészet-csodáló fruska s nagy szerelem lesz a vége. Uray Tivadarrá és Muráti Lilire vár a két kitűnő és rendkívül hálás szerep!

Karagielh Antalnak, a tehetséges bácskai bunyeváé írónak „Katica” címmel jelent meg egyik nagysikerű színműve

Puskás Tibor, a népszerű fiatal színész is felesapott írónak. Most fejezte be azt a színdarabját, amelyet három esztendeje kezdett meg Lilla-füreden, egy filmjének külső felvételeinél. Egy biztos: gondos munka lehet. Olyannyira, hogy állítólag a jövő szezonban színrekerül egyik előkelő magánszínházunkban.

Tóttösy Miklós ferenevárosi plébánost préposttá való kinevezése alkalmából Antal István miniszter üdvözölte

Martzy Johanna heggedüművésznő és Csilléry Béla, a Székesfővárosi Zenekar karnagya az elmúlt héten tartották esküvőjüket

A Magyar Zene barátainak Országos Egyesülete pályázattal hirdeti népies magyar dalokra és dallamokra. A dal-szöveg szabadon választható. A díjnyertes művel 500 pengővel jutalmazták. Zárt, jelgős pályázatokat legkésőbb október 1-ig lehet Budapest, V., Zrínyi-utca 1, I. emelet 4. szám alá küldeni.

A rádióban új rendezőtehetség lélt fel. G. Kovács Tibor rendezte Babits Mihály „Vihar” című mesejátékát, amely finom beállításával, értékes technikai megoldásával megérdemli a figyelmet. A fiatal rendező egyébként középiskolai tanári diplomát szerzett s külföldi tanulmányútfai során dramaturgjai tanulmányokat végzett. Jelenleg ő a Színművészeti Akadémia színházezőlő és rendezőképző tagozatának tiltkára és tanára.

Rokk Marika és férje, Jákoby rendező filmügyben tárgyaltak Párisban

Némethi László első regénye, amelyet tíz éve közzölt a Napkelet, Tormay Cecile szerkesztése idején — most könyvben is megjelenik „Emberi színjalek” címmel.

A nagy filmek körül még esend van, de a kisfilmgyártás halározott fellendülést mutat. Rengeteg kisfilm-terv fekszik az írtékeselek előtt. Kellő még a nyáron műterembe megy. Főszereplője új filmjelvezett: ifj. Bohus János.

Egyelőre csak a sajtó képviselőinek mutatták be az „Elsősegélynyújtás” című oktatófilm a vérzésről és vérzés-csillapításról. Az időszakos témájú, nagy gyakorlati értékű filmek az oktató jellegű felül az ad külön jelentőséget, hogy azt a nézőt is felbátorítja

Bécsi Rezső, a tehetséges fiatal színész a szegedi társulathoz szerződött

és képessé teszi az első segítségnyújtására, aki azelőtt a vérpuszta látásától is irtózott. A negyvenperces film szövegét Urbányi Jenő írta. A rendezés munkáját Bánds József őrnagy vezette.

Kikli Tivadarnak „Egyri diákok” címmel megjelent regénye komoly siker

Pesthy István, a kitűnő fogorvos-karikaturista nyugali szellemű, szatirikus hangú vicclapol alapít „Pesti Posta” címmel, amelynek munkatársai a humor legismertebb magyar képviselői lesznek. Az új főszerkesztő hangsúlyozza, hogy a címben nem az ő neve szerepel, tehát nem „Pesthy Posta”. Pesthy István szerényen csak a lap legutolsó oldalának alján, kis betűkkel öhajjt szerepelt. No meg, reméljük, néhány tőle megszokott ötletes rajzzal...

Mátrai Lászlónak, a kiváló kultúrtörténésznek a felesége is rendkívül érdekes tehetséggel megáldott, alkotó lélek. Zemplén Jolán — most a fizika 3000 éves történetét írja meg egyik előkelő kiadó felkérésére. A nem minden-napi téma rendkívül gazdag tárgyismeretet kíván meg s ezzel Mátraié úgy rendelkezik, mint e pillanatban kevesen a tudományos világban. Könyve nemcsak szakmabeli szempontból kínálkozik érdekes alkotásnak, hanem a nagyközönségnek is — mint kitűnő olvasmány.

Dóry József augusztus 10-én önálló hangversenyt ad a rádióban

Ilyés Gyula legújabb munkája Racine: „Persekedők” című darabjának a fordítása. Köztudott dolog, hogy ez rendkívül nehéz feladat, — a kiváló író nagy becsúval készíti el. Az őszi könyvpiacón már meg is jelenik.

Hosszú szünet után ismét szerepel a rádióban Hegedűs Tibor. A közeljövőben a „Pygmalion”-t rendezzi — kitűnő színészekkel.

Ruffy Péter, a tehetséges fiatal író érdekes regényvel mutatkozik be a kora őszi könyvpiacón. Egy magas középosztályi családból való férfi és lenti rétegekből való nő házasságát írja meg, — a származási különbségekből származó öszszetűrközéseket veszi bonckés alá „Egyszerű családból származom” címmel.

Csajkovszky IV. szimfóniája volt a Fővárosi Zenekar Károlyi-kertben tartott hangversenyének egyik legjobb száma esütlőkön. A zenekart Lukács Miklós, az Operaház új igazgatója vezényelte s karmesteri pálcája alatt a nagy orosz muzsikuszonálításának minden színe letragyogott.

*

A „Kétszerkellő” című Kolczonay-film forgatását befejezték. A jeleneteket már a felvételek alatt úgy állították be, hogy a filmet német nyelvre könnyen lehessen szinkronizálni.

Három sebesült katona közös esküvője a Irgalmasok Kórházában

Nagyajtay György, Hámany Eta és Perényi László az egyik Vöröskereszt Kórházban szerepelt

Az Új Magyar Színházban a napokban kezdtek meg viléz Zilás Bertalan, az ismertnevű katonairó „Toldi Miklós” című zenés regéjének próbáit. A darabot az Új Magyar Színház színpadán a Tábori Színház közreműködésével mutatják be. Premierre — valószínűleg — augusztus közepén kerül sor s a színház a darabot egész Szent István-héten keresztül játszani fogja.

*

A „Kraft durch Freude”-szervezet bécsi szabadió-színháza, mely tehetséges műkedvelőket képez ki a művészi érettségig, a munkásság köré

Calligaris Karola esküvője Boa Imre repülőhadnaggyal

ben olyan érdeklődést váltott ki, hogy hetenként kell felvételi vizsgákat rendeznie. A vizsgák máris sok szép jövőt ígérő tehetséget fedeztek fel.

*

A spanyol könyvpiacra egyre több magyar regény jelenik meg. A legújabb sorozat Prohászka Ottokárral kezdődik, akinek a híres Szociális Levelét vizsgál most a spanyol kato-

likusság elé. Zilahynak a „Két fogoly”-a és a „Waggonváros” aratott nagy sikert. De ugyanilyen nagy érdeklődést keltett Harsányi Zsolt „Magyar rapszódia”-ja. Legközelebb Babils Mihály „Európai irodalomtörténet”-e jelenik meg spanyolul. A magyar alkotásokért emgíre lelkesedő kiadó neve: Studium de cultura.

G. Kovács Tibor a rádió új rendezője

Bárány Judit filmszerepet kapott

Tóth Dénes új operán dolgozik

Az Operaház idei bemutatói közül örvendetesen magyar szerző, magyar zeneművének, Tóth Dénes „Dorottya” című táncjátékának volt a legnagyobb sikere. Tóth Dénes most új művén dolgozik. Megkértük beszéljen munkájáról, terveiről.

— Két újabb zenemű készül asztalomon — mondja. — Egyik egy Szent Margit oratórium, melyet Jankovich Ferencnek, a kitűnő költőnek szövegére írok, a második munkám elkészülésére az a jóleső fogadtatás ösztökél, amellyel a közönség „Dorottya”-mal fogadta. Új operámon dolgozom. Tárgyát a magyar történelem egyik legizgalmasabb epizódjából merítettem. A szövegét Raics István írja.

— Mit szól a Dorottya sikeréhez?

— Minden szerző bízik művének sikerében,

de engem mégis meglepett ez a rokonszenv, mely a „Dorottya”-t körülvette. A közönség, úgylátszik, megérezte, hogy a Dorottyanál Csokonai zseniális szövege nyomán az életet akartam, minden mesterkéllenség, spekuláció nélkül muzsikámmal érzékelteni.

— Hogy indult zeneszerzőnek?

— A Zeneművészeti Főiskolával egyidejűleg tanári diplomát szereztem a bölcsészeti karon is. Rómában Respighi művészképzőjébe kerültem s ilthon aztán állandóan dolgoztam. A Nemzeti Színház több darabjához én írtam kísérőzenét s ugyancsak én csináltam a Földindulás-film zenéjét is. Zenekari műveim nagyrésze sokszor szerepel hangversenyek műsorában...

Fiatal és komoly tehetségű muzsikus Tóth Dénes. Ugy hisszük, munkája még sok szép eredménnyel lepi meg a magyar zenevilágot.

György

RÁCZ VALI KOMOLY TERVEI ÉS KOMOLY SÉRELMEI

Hírt kaptunk arról, hogy Rácz Vali áttér a jazzről a klasszikus zene tolmácsolására.

— Ez azonban nem jelent végleges szakítást a könnyű műzával! — mondja mosolyogva — Rácz Vali. — Mindössze az a helyzet, hogy a kávéházi füstben az embernek megvastagszik a hangja. Én is valósággal „lehangolódtam”. Most, hogy pihenek, komoly dalokkal ápolom, üditem, szabadlítottam fel a hangomat...

— Egyszóval, csak pihenésnek tekinthetjük ezt az állapotot?

— Nem. A jövőben vegyesen adok elő klasszikusokat, szonókat, operettegyvelegeket, de csak rádióban, lemezeken és hangversenydobogón. A kávéháztól egyszer s mindenkorra elbúcsúztam. A közelmúltban énekeltem először operetteszámokat, hat remekül sikerült lemezen. Azonkívül most léptem fel először operettben — a rádióban. Endrődy Béla „Pettyeskisasszony” című darabja volt a bemutatkozásom.

— Tervei?

— A „Pénz, pénz, pénz” című filmet a közeljövőben kezdjük el forgatni. Azonkívül még filmszerződesről tárgyalok, de erről korai volna bővebben szólni...

Megállapítjuk, hogy eléggé szépen zajlik körülötte az élet. Bizonyára meg lehet elégedve.

— Sajnos — komolyodik el — az embert mindig érik bosszúságok... Nemrégiben egy filmrendező és zeneszerző hozott egy zeneszámot azzal a kéréssel, énekeljem ezt el a készülő II. kívánsághangverseny című filmben. Boldogan vállaltam, megbarátkoztam a számmal, megtanultam és — most hallom, hogy más éneklí a filmben. Most már a második kívánsághangverseny-filmből hagynak ki engem, aki pedig állandóan boldogan lépek fel kalonáink szórakoztatására, még vidéken is...

(—y—)

BORDY BELLA

VIDÉKEN, FILMEN, SZINPADON ÉS AZ OPERÁBAN

Többször közöltük, hogy Bordy Bella egyike a vidéken vendégszereplő-rekordereknek. Mivel megtudtuk, hogy „átutazóban” éppen Pesten tartózkodik, felkerestük és kissé elbeszélgettünk vele.

Remek hangulatban fogad bennünket. Nyoma se látszik rajta annak, hogy megviselte volna az utazás. Amikor menetrendje iránt érdeklődünk, naptárát hozza, arról olvassa le az állomásokat. A nyár folyamán eddig a következő városokban vendégszerepelt: Nagykároly, Zilah, Szabadka, Ujvidék, Kiskunfélegyháza, Bácsalmás, Léva, Szombathely, Sátoraljaújhely. Következő műsorszám: Makó.

— *Azután még nem tudom pontosan...* — mondja. — *Mindenesetre szeretnék még egy kieszit nyaralni is, Sikondán, ahol már rövid ideig pihenem a nyár elején. Néhány héten belül pedig megkezdjük a második „Kívánsághangverseny” forgatását, amelyben én is szerepelek.*

Tarka, változatos műsor. Mozgalmaságában eléggé fásaszto lehet.

— Megéri? — tesszük fel a kérdést.

— *Feltétlenül!* — csillan fel Bordy Bella szeme. — *Csak vidéken tudja meg az ember igazán, hogy milyen népszerű! A vidéki közönségnél nincs aranyosabb!... Egy-egy operettben tíz táncszámom is van, mégis mindegyik után külön-külön virágkosarakat adnak fel a színpadra. Egyes helyeken rezesbanda fogad az állomáson. Egy városban tércenét adtak a tiszteletre. Hát nem gyönyörű ez?...*

Valóban. A művésznővel együtt örülünk, mert az a véleményünk, hogy megérdemelten ilyen népszerű. Terveit firtatjuk.

— *Több filmműgyben is tárgyalok. De színházi szerződések is esedékesek. Szép szезonnak ígérkezik a következő...*

— *Hogyan érintette az igazgató-változás az Operában?*

— *Még nem találkoztam az új igazgatóval. Nem is ismerem személyesen. De hallom, hogy földik vagyunk: mind a ketten Békésen születünk...*

Egressy Bénitől — Bartók Béláig

Dr. Tasnády László zongoraművész a magyar „zenei egység”-ről

A magyar dal az utóbbi évtizedekben a közönség egyik részéről nem kapja meg a neki kijáró megbecsülést. A maga nemében feltétlenül értékes Bartók—Kodály-irányzat „aszfalt-termék”-nek, „úri dal”-nak minősíti mindazt a zenei alkotást, amelynek a szerzője nem feltétlenül pásztor vagy népi ivadék, hanem ismert szerző, irodalmi és zenei műveltséggel megáldva — vagy, az ellenzék szerint, inkább „megverve”. Az igazság és a nemzet szellemi egységén dolgozók a zene terén is az igazságos álláspontot foglalják el ebben az ügyben is. Dr. Tasnády László, a rádió és a hangversenypódiumok népszerű zongoraművésze például évek hosszú sora óta mindkét irányzat alkotásait egyaránt a közönség elé viszi. A „zenei egység” megteremtéséért harcolók nevében a következő érdekes nyilatkozatot mondotta el az alábbiakban a Délibáb olvasóinak:

— *A magyar dal, úgy látszik, a külföld nagy klasszikusai előtt több tiszteletben részesült már századok óta, mint itthon! Haydn műveiről tudja, hogy hasznosan szölte beléjük a magyar dal, a hallgató nőtlák egész sereg moll-vumát — de Schubert-ciklusai, Beethoven hegedőkoncertjei szintén nem húzódtak a*

magyar dallamok és ritmusok felhasználásától. Nekem tehát — és remélem, minden önludatos magyar-nak — nagy öröm, hogy a magyar

műdal olyan úton halad, amelyet nem kisebb szerzők, mint Bihari, Lavotta, vagy elsősorban Egressy Béni futottak be. Miért becsüljük le Lavottát, éppen azért a párhuzam értékű szerzeményéért, amelyet a „Cserebogár” örökbecsű, tiszta magyar szelleme jelent s amely párhuzam gazdagságú népdalirodalom alapját jelenti? A géniusz elementáris erővel löri ki Erkel Ferenc operáiban s Egressy Béni alkotásaiban, aki egészen új irányba terelte a magyar népdalköltészetet, nem beszélve Erkel Ferenc fiáról, Istvánról, aki a népszínmű-irodalom zenei beléit készítette el maradandó dalainak, amelyekről maga a nép hiszi azt, hogy saját alkotása! Szentirmai Elemér, Dóczy József és sok más kiváló dalszerző járt azon az úton, amely Egressy Bénitől Bartók Béláig elvezet. Itt az idő, hogy összelázzék helyett kölcsönös megbecsülés lépjen a zenei torzalkodások helyébe.

Kelly Anna: Egy vagyok a százezrek közül, aki mindennap hallgatja a kísérleti adó remek műsorát

Ezek a lemezjátsszó gépek forgatják nap, mint nap a közkedvelt kísérleti adó nagyszerű számait

NÉPSZERŰ A KÍSÉRLETI ADÓ!

Ha egy évvel ezelőtt valaki véletlenül megesavarta a rádióját, néha jelentkezést hallott: „Halló, itt a kísérleti állomás műsorát adjuk!” Akkor még csak véletlenül lehetett a rádióhallgatónak ebben a váratlan élvezetben részesülnie, de később, tavaly ősszel, — a közönség nagy öröme, — már meghalározott programot kezdtek sugározni, amikor a stúdió bemondói már rendszeresen jelentkeztek és körülbelül negyedóránként a legújabb híreket is felolvasták.

A rádióval az előfizetők hatalmas táborába általában szokása szerint is gyakran elégedetlenkedni szokott, — ezzel az új kísérlettel mégis egyszerre nagyon megbarátkoztak s levelekkel kezdték ostromolni a rádiót, amikor egy időben a kísérleti adóállomás műsora megszűnt. Ez volt a régső bizonyosság arról, hogy a „kísérlet” mégsem kísérlet már, hanem lassan-lassan szerkesztésben készített programmal működő állomás, eredeti színekkel, a közönség minden rétegéhez alkalmazkodó szerkesztési ötletekben gazdag érdekes programmal. Így aztán a közközvélemény kiharcolta, hogy az adása előbb napi egy, később teljes két órára bővült — jobbnál-jobb hanglemezekkel.

De nemcsak bővült, hanem fejlődött is! Leveleket kaptak, hogy bővítsék ki a műsorukat, mert akár reggeltől estig hallgatnák! Telefont telefonra kaptak, hogy egy soha nem hallott lemezzel rajjon hol kaphatnák meg. Ismét mások kedves lemezeit kérik az adótól, így hát a nagy érdeklődés miatt egyik nap „kívánságlemezműsort” közvetítettek. Annji reklamáció érkezett, hogy ezt is csakhamar megismétlik.

Hogy mennyire rugalmas a műsoruk, mutatja az is, hogy egyik vasárnap délután, a nagy bombázás után, a kísérleti adó bezug nem „Gondülő derű” címmel közvetített műsort, hanem kolonaindulókat sugározott. Ennek propagandaértékét igen sokan észrevették és méltányolták. Amikor aztán egyik nap műszaki okokból elmaradt az adás, a telefonok s levelek tömege ostromolta a rádiót; mi történt az annyira szívükbe zárt új műsorállomással, a kísérleti adóval?!

A rádióhallgatás közönségtéleklami hátterét jólismerő szerkesztéssel így születtek meg egy népszerű adóállomás, amelynek kialakulását a rádiószakemberek éppen olyan sok tanulsággal figyelhetik, mint azok, akik a tömegnevelés legjobb módzatán töprengenek. Egy rádióműsor akkor a legjobb és a nemzet egyetemének akkor használ legelőbbet, ha a városokban, belvárosi espressókban, a tanulóknak és a hivatali szobákban egyforma bensőséggel nyílják ki a készüléket a megkedvelt és közismert adóállomás népszerű műsora rádióhallgatására.

A DÉLIBŐB RÁDIÓJA

(Műsor: augusztus 7-től 13-ig)

ERDEMES MEGHALLGATNI

(Augusztus 7-13-ig)

Hétfő, 6.00: A Madách Színház nagysikerű darabjának, az „Ártatlanok”-nak közvetítése.

Kedd, 8.40: „Egy óra Pécsen”, Pécs irodalma, művészete, muzsikája egy előadás keretében.

Szerda, 8.20: Emlékest Leoncavalló, a „Bajazzók” szerzője halálának negyedszázados évfordulóján.

Csütörtök, 5.20: Karácsonyi Margit és Dóry József, a magyar nótakedvelők két legnépszerűbb éneke, magyar nótákat énekel.

Péntek, 8.50: Honvédhangverseny közvetítése a Zeneművészeti Főiskola nagyterméből, a legnevesebb fővárosi művészek közreműködésével.

Szombat, 8.10: „Tíz nyár a ligetben” címmel az elmúlt tíz esztendő legnagyobb sikerű Erdélyi-operettjeiből ad a rádió vidám, zenés összeállítást.

MIT HALLUNK

A JÖVŐ HÉTEN?

(Augusztus 14-20-ig)

Hétfő: *Cirkusz* címmel hanglemes, költői előadást kapunk. A verseket *Sennyei Vera* mondja el a mikrofon előtt. *Aida könnye* — *Rigoletto kacaja* címmel *Kiszely Gyula* hanglemes előadása a *szülők és gyermekek az operairodalomban betöltött szerepéről* ígérkezik érdekesnek.

Kedd: Az Operaház *Dorottya* című balettdíjdonosságának bemutatóját közvetítik. Este a Magyar Zeneszerzők Jelölésének keretében *Tarjányi Tóth Ida* cimbalomművész és *Steller Mária* énekesnője kerülnek előadásra.

Szerda: A nap érdekessége *Bibó Lajos* „A hősszerelmes” című remek egyfelvonásosa lesz, amely *Barsi Odón* rendezésében kerül előadásra. Este *Nagy Izabella* műdalokat énekel.

Csütörtök: A messzi Spanyolország irodalmából, muzsikájából kapunk színes összeállítást *Lukács Margit* és *Timár József* közreműködésével. Az esti műsorban külön összeállítás szerepel *Fráter Lóránt* legszebb daliból.

Péntek: *Planquette* világhírű „*Rip van Winkle*” című operettjéből közvetít zenés részleteket a rádió. A komoly zene híveit feltétlenül érdekelné fogja *Bruckner IV. szimfóniájának* előadása, melyet a német birodalmi rádió műsorából közvetítenek *Wilhelm Furlwängler* vezényletével. **Szombat:** A népszerű „*Könnyű zene* — *könnyű percek*” c. sorozat 50. ünnepi előadása kerül mikrofon elé a legnépszerűbb pesti művészek szereplésével. **Vasárnap:** *Szent István napját ünnepli ezen a vasárnapon a rádió.* Az ünnepi műsorban Pannónhalmról, a keresztény kultúra ősi váráról kapunk érdekes helyszíni közvetítést.

BUDAPEST II. MŰSORA EGÉSZ HÉTEN:

Naponta délután 5.00-tól 5.30-ig és vasárnap reggel 8.30-tól 9 óráig hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven.

A KISÉRLETI ADÓ „GONDŰZŐ DERŰ” MŰSORA 415.5 m.:

Hétköznap egész héten 6.30-8.30 óráig, vasárnap 3-4-ig.

BUDAPEST I.

6.00: Üzen az otthon.

6.50: Ébresztő. Torna.

6.45: Reggeli zene.

Közben

7.00: Hírek. Közlemények.

8.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és szerb nyelven.

8.30: Szórakoztató zene.

10.00: Hírek.

10.10: A rádiózenekar műsora.

11.10: Szalonötös.

11.40: Székelyvárai legendái.

12.00: Harangszó. Fohász. Himnusz.

Utána: Légierők fúvószenekara.

12.40: Hírek.

12.50: Operett-részletek.

1.25: Időjelzés.

1.30: Honvédeink üzennek.

2.00: Géczy Barnabás zenekarának műsorából.

2.30: Hírek.

2.45: Egy óra könnyű zene.

3.45: Munkácsy hatása Ithon. Pipics Zoltán dr. előadása.

4.10: Puky Margit zongorázik.

4.30: A híres magyar paprika műhelyében. A közvetítést Szegedről vezeli Budinszky Sándor.

4.45: Időjelzés, hírek.

4.55: A háromfű- és tojásbeszolgáltatás jelentősége.

H É T F Ő

5.10: Részletek *Künneke: Az idegen rokon* című operettjéből. A rádiózenekart vezényli *Bertha István*. Közreműködik *Barabás Sári*, *Gere Lola*, *Szepesi-Stowasser Irén*, *Laurisn Lajos*, *Szabó Miklós*, ifj. *Toronyi Gyula*, *Reményi Sándor*, *Maleczky Oszkár*, *Mally Győző* és *Cseh Béla*.

6.00: *Ártatlanok*. Közvetítés a Madách Színházból. Színmű három felvonásban. *Irtó Kádár Lajos* és *Solymosi István*. Átdolgozta *Dövényi Nagy Lajos*. Rendező *Kardoss Géza*. Személyek: *Csikós András*, bíró — *Toronyi Imre*; *Csikósné* — *Bacsányi Paula*; *Honka*, leányuk — *Kovács Klára*; *Tózsér Mihály* — *Iványi Zoltán*; *Erlieh Efraim* — *Tompa Béla*; dr. *Erényi Viktor*, a fia — *Ignáth Gyula*; *Urbán Gergő*, gazda — *Szakáts Zoltán*; *Ágnes*, a felesége — *Dinnyési Juliska*; *Komlós Aladár* — *Szalma Sándor*; *Főjegyző* — *Kardoss Géza*; *Jása Mátyas* —

Puskás Tibor; *Ágnes ányó* — *Egyed Lenke*; *Kisvíg Márton* — *Szalkai Hojkó Ferenc*; *Rozika*, a leánya — *Zentai Anna*; *Izsák* — *Bánhidy László*; *Náthán* — *Vilányi János*; *A Cadik fia* — *Egri László*; *Orvos* — *Helmezy József*; *Csendőrmester* — *Kovács István*; *Próbacsendőr* — *Bagladi Sándor*; I. munkás — *Kállai Ferenc*; II. munkás — *Bágyoni Szabó Dávid*; I. öregasszony — *Dinnyéssy Rózi*; II. öregasszony — *Medgyessy Erzsébet*.

Az I. felv. után kb.

6.50: Hírek.

8.15: A mi vendégeink. *Wilhelm Buschkötter* vezényli a Budapesti Hangversenyzenekart. 1. Händel: *Concerti grosso* (d-moll); 2. Bizet: *Róma, szvit*; 3. Beethoven: *VIII. szimfónia*; 4. *Richard Strauss: Don Juan*, szimfónikus költemény.

9.40: Hírek.

10.10: Hírek német nyelven.

10.20: Magyar nóták.

11.00: Világhírű hangok. (Hanglemezek.)

11.45: Hírek.

BUDAPEST I.

- 6.00: Üzen az otthon.
- 6.25: Ébresztő. Torna.
- 6.45: Reggeli zene.
Közben
- 7.00: Hírek. Közlemények.
- 8.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és szerb nyelven.
- 8.30: A rádiózenekar műsorából.
- 10.00: Hírek.
- 10.10: Délelőtti muzsika.
- 11.40: Külföldi híradó.
- 12.00: Harangszó. Fohász. Himnusz.
- Utána: Weidinger Ede szalonzenekara.
- 12.40: Hírek.
- 12.50: Cigányzene.
- 1.25: Időjelzés.
- 1.30: Honvédeink üzennek.
- 2.00: Művészlemez.
- 2.30: Hírek.
- 2.45: Melles Béla-zenekar. Vezényel Várhelyi Antal.
- 3.45: Gyermekdelután. A nagy-szünnő meg a kis kópcék. Irta K. Tóth Lenke. Zenéjét szer-zette Várhelyi Antal. Elő-adják a gyümölcszeleplők.
- 4.10: A gyümölcs és a konyha-kerti növények aszalásának technikája.
- 4.35: Mozart: Nyitány olasz stílusban (hanglemez).
- 4.45: Időjelzés, hírek.
- 4.55: Orlando di Lasso emléke-

K E D D

- zete. Hegedűs Árpád előadása hanglemezekkel.
- 5.15: Strauss-kerिंगők.
- 5.35: Fehér Galamb száll a Tevegőben... Dalok a galambok-ról Volly István összeállításában.
- 6.00: Német hallgatónak.
- 6.35: Dohnányi: Szimfónikus pereg (36. mű, zenekar).
- 6.50: Hírek.
- 7.00: A zsidókérdés Magyar-országban. XXVI. rész: Zsidók a magyar színpadon. Bosnyák Zoltán, a Zsidókérdéskutató Magyar Intézet igazgatójának előadása.
- 7.15: Hallgassák meg kérem új műsoromat. Nagypál László énekel, zongorán kíséri Veress Nándor. 1. Gomes; 2. A rab-szolga, ária; 2. Esperon; Boracchita, spanyol dal; 3. Hodula; Akik mindig elké-snek; 4. Tarnay; Kinyúlt egy kéz.
- 7.35: Dolgozó magyarok.
- 7.45: Tabányi Mihály együttese játszik.
- 8.00: A honvédelmi minisz-terium Légótmalmi Csoporttö-nökségének közleménye.

- 8.15: Harmatos rózsaszál. Mu-ltató jelenet. Irta Harsányi Zsolt. Rendező Telegyi Sándor. Személyek: Nemes Firtos Ist-ván — Kiss Ferenc; Katica, a felesége — Nagy Izabella; Pincér — Szabó Ferenc. Közre-működik Bura Pál és cigány-zenekara.
- 8.40: Egy óra Pécsről. Írók és költők Pécsről. Összeállította és bevezeti Makay Gusztáv dr. Közreműködik Somogyi Erzsi, Kovács Károly és Csongor István.
- 9.40: Hírek.
- 10.10: Hírek német nyelven.
- 10.20: Halhatatlan muzsika a német birodalmi rádió műsorá-ból. Schubert dalok. a) A muz-sikához (Hans Hotter); b) A muzsák fia (Peter Anders); c) Tavaszí fuvalom (Hans Hotter); d) A pisztráng (Erna Berger); e) Szerenád (Peter Anders); f) A rémkirály (Wil-helm Strienz); g) A halál és a leányka (Emmi Leisner); h) A vándor (Hans Hotter); i) Alkonyipírban (Walter Lud-wig); k) Pásztor a sziklán (Erna Berger); l) A hársfa (Hans Hotter); m) A türel-metlenség (Julius Patzka). Zon-gorán kíséri Raucheisen. (A július 30-i felvétel leadása.)
- 11.20: Tűnézené.
- 11.45: Hírek.

BUDAPEST I.

- 6.00: Üzen az otthon.
- 6.25: Ébresztő. Torna.
- 6.45: Reggeli zene.
Közben
- 7.00: Hírek, közlemények.
- 8.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és szerb nyelven.
- 8.30: Róosz Emil szalonegyüt-tese.
- 10.00: Hírek.
- 10.10: A rádió hangverseny-dobogóján.
- 11.10: Haydn: C-dúr szimfónia
- 11.40: A győri esata. Hajdu Dezső előadása.
- 12.00: Harangszó. Fohász. Himnusz.
- Utána: A rádiózenekar műsorá-ból. 1. Eisemann Mihály: Ope-rettetőjáték; 2. Pécsi József: Piccadorok felvonulása, induló; 3. Winkler: Donna Chipufla, spanyol nyitány; 4. Lebár: Vig özvegy, egyveleg; 5. Lin-cke: Indra birodalmában, nyi-tány; 6. Merikanto: Idill, hangulatkép; 7. Rodriguez: La comparsita, tango; 8. ifj. Szabó Béla: Dalkeringő; 9. Grothe: Foxinduló; 10. Ohlsen: Kis skandináv szvit.
Közben
- 12.40: Hírek.
- 1.25: Időjelzés.
- 1.30: Honvédeink üzennek.
- 2.00: Francia operamuzsika.
- 2.30: Hírek.
- 2.45: Szalonötös 1. Gillel: Édes

S Z E R D A

- simogatás; 2. Nováki László; Bölcsődál; 3. Godard: Paraszt-tánc; 4. Vincze Ottó; Amália; 5. d'Ambrosio: Canzanette (hegedű; Kiss Ferenc); 6. Rust: Tiltott gyümölcs; 7. Saade: Csintalan szerenád.
- 3.15: A magyar erdő száz év előtt. Szentiványi Béla dr. előadása.
- 3.35: Suki Tóti cigányzenekara muzsikál.
- 4.00: A gépipari középiskola tanulmányi honvédelmi szol-gálatban. A közvetítést Ma-rosvásárhelyről vezeti Budin-szky Sándor.
- 4.15: Művészlemez. 1. Hän-del—Halvorsen: Passacaglia (hegedű; Albert Sammoas, brácsa; Lionel Tertis); 2. Beethoven: C-dúr szonata (ese-lo; Pablo Casals, zongora; Horszowszki).
- 4.45: Időjelzés, hírek.
- 4.55: Országos Postászenekar. Vezényel Eördögh János. 1. Mikus-Csák István: Lírikus nyitány; 2. Bánfalvi Miklós: Pozsonyi lakodalom, egyveleg; 3. Johann Strauss: Történe-tek a Bécsi erdőből, keringő; 4. Siede: Pátyol és csipke, szvit.
- 5.40: Honvédek műsora.

- 6.40: Világgazdasági kérdések — vélemények.
- 6.50: Hírek.
- 7.00: Népszerű hegedűművek. 1. J. S. Bach: Air (Zathu-reczky Ede); 2. Gossec-Bur-mester: Gavotte (Vasa Pri-hoda); 3. Gluck: Melodia (Kulenkampff); 4. Zsolt Nán-dor: Szitakötők (Zathureczky Ede).
- 7.15: Magyarok a vártán.
- 7.30: Lenhardt Ilona és Solthy György énekel, kíséri a Rádió-zenekar Bertha István vezény-lésével. 1. Albini: Trenk báró, nyitány; 2. Losonczy Eezső: Szívem kitarom (Lenhardt); 3. Eisemann: Holdas éj a Dunán (Solthy); 4. Bolváry: Fülemlé ének (Lenhardt); 5. Morai: Ne hulljon többé (Solthy); 6. Millöcker—Mackeben: Dubarry, bravúr-kerिंगő; 7. Kineses—Kulesár: Csak álom (Solthy); 8. Ernst Fischer: Spanyol keringő.
- 8.05: Erdélyi költők. Reményik Sándor verseiből előad Pápai Klára.
- 8.20: A Bajazzók szerzője ha-lálának negyedszázados évfor-dulóján. Megemlékezés Leon-cavalloról.
- 9.40: Hírek.
- 10.10: Hírek német nyelven.
- 10.20: Magyar nóták.
- 11.00: Halk melódiák. (Hang-lemez.)
- 11.45: Hírek.

Délibáb

6.00: I
6.25: F
6.45: U
Közbe
7.00: I
8.00: U
vák, I
8.30: Z
10.00: z
10.10: z
10.10: z
10.10: z
11.10: z
11.10: z
11.40: z
nyí I
12.00: z
12.00: z
Utána
dalok
—Mel
(Gigli)
Küld
dall (C
Clo.
Cápsi
lolo
Stolz
Schm
Hilm
Sack)
(Mar
Don
Casav
(Iva
6.00: I
6.25: F
6.45: U
Közbe
7.00: I
8.00: U
vák, I
8.30: Z
10.00: z
10.10: z
10.10: z
10.10: z
11.10: z
11.10: z
11.40: z
nyí I
12.00: z
12.00: z
Utána
dalok
—Mel
(Gigli)
Küld
dall (C
Clo.
Cápsi
lolo
Stolz
Schm
Hilm
Sack)
(Mar
Don
Casav
(Iva

Délibáb

BUDAPEST I.

- 6.00: Űzen az otthon.
6.25: Ebresztő. Torna.
6.45: Reggeli zene.
Közben
7.00: Hírek, közlemények.
8.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és szerb nyelven.
8.30: Zenekari muzsika.
10.00: Hírek.
10.10: Hntezky László szalonzenekara.
10.55: Daloló honvédek.
11.10: Magyar zeneszerzők féltáraja. Lászlóffy Margit és Stefániai Imre két zongorán játsszik. Liszt-művek: a) Concerto pathétique; b) Rákóczi induló.
11.40: Ismeretlen. Kosztolányi Dezső elbeszélése.
12.00: Harangszó. Fohász. Himnusz.
Utána: Híres énekesek film-dalokat énekelnek. 1. Zubbérti — Mellicar: Velencei szerenád (Gigli); 2. Fényes Szaboles: Küldök néked egy napolyi dall (Svéd Sándor); 3. Lehár: Clo, clo, keringő (Mercedes Gapsir); 4. Tagliaferrí: Daloló szereltem (Pertile); 5. Stolz: Pusztai rózsák (Karl Schmitt-Walter); 6. Buday — Film: Boldogságom (Erna Sack); 7. Benatzky: Vágy (Marcel Wittrisch); 8. Ibert: Don Quijote (Saljapin); 9. Casavola: Szürkületi keringő (Iva Pacetti); 10. Bixio: Elmi.

BUDAPEST I.

- 6.00: Űzen az otthon.
6.25: Ebresztő. Torna.
6.45: Reggeli zene.
7.00: Hírek, közlemények.
8.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és szerb nyelven.
8.30: Nyitányok és balettrészletek.
10.00: Hírek.
10.10: Seta Operettországban.
11.10: Debussy: g-moll vonós-négyes.
11.40: A kitelepültek egészsége. Cs. Mócsy Márta dr. előadása
12.00: Harangszó. Fohász. Himnusz.
Utána: Szórakoztató muzsika.
Közben
12.40: Hírek.
1.25: Időjelzés.
1.30: Honvédelink üzennek.
2.00: Horváth Jenő együttese játszik.
2.30: Hírek.
2.50: Operagyöngyök.
3.30: Betegektőlórája. Marék Antal dr. előadása.
4.00: A Budapest honvédőrszázalaj zenekara.
4.45: Időjelzés, hírek.
4.55: Sportközlemények.
5.00: A rádiózenekar műsorából. 1. Huszka: Gül Baba, egyveleg; 2. Künneke: Keringő.
5.35: Két stílus között. Ókor és Újkor. Révay József dr. beszél Horatiusról. Közreműködik Onódy Ákos.

Délibáb

CSÜTÖRTÖK

- 12.40: Hírek.
12.50: Művészlemez. 1. Verdi: Otello, részlet a II. felvonásból (Riccardo Stracchini); 2. Chopin: Két tanulmány (zongora: Wilhelm Backhaus); 3. Gounod: Faust — Ékszerárja (Gina Cigna); 4. Bizet: Gyöngyhalászek, kettős (Borgioli és Franci); 5. Smetena: Moldova, szímfónikus költemény (berlini filharmonikusok, Herbert von Karajan).
1.25: Időjelzés.
1.30: Honvédelink üzennek.
2.00: Gyányzene.
2.30: Hírek.
2.45: A rádió diákúirei.
3.00: Rendőrzenekar.
3.45: Az őzöllő. Gáspár Gyula előadása.
4.00: Liszt: II. magyar rapszódia (zongora: Backhaus).
4.10: Műveltek iskolája. VII. rész: Történelem. Hankiss János dr. egyetemi tanár előadása.
4.30: A Hódmezővásárhelyi Iparos Dalkör. Vezényel Bognár Rezső.
4.45: Időjelzés, hírek.
4.55: A preromantikus költő. Berzenyi. Összeállította és bevezeti Thurzó Gábor. A verseket elmondja Soós Lajos.
5.20: Karácsonyi Margit és

Dóry József magyar nótákat énekel, kíséri Hácz Béla cigányzenekara.

- 6.00: Német hallgatóknak.
6.35: Tánecoló billentyűk.
6.50: Hírek.
7.00: A zsidókérdés Magyarországon. XXVII. rész: Zenei életünk megtisztulása. Bosnyák Zoltán, a Zsidókérdéskutató Magyar Intézet igazgatójának előadása.
7.15: Finn muzsika. Közreműködik Barabás Sári (ének) és Károlyi Gyula (zongora). Kísér Aigner Pál.
7.45: Figurák. Tréffás játék egy felvonásban. Irta Undi Imre. Rendező Barsi Ödön. Személyek: Igény Ede — Pethes Ferenc; Igény Edéné, a felesége — Kókényi Ilona; Polácsék, a rémhírterjesztő — Veszely Pál; Kovács, a törzsvendég — Kővári Gyula; Elegény Titusz, aki bizonyít — Alszezi Lajos; Happ bácsi, a pánik-vásárló — Mihályi Ernő; Kiszolgáló kisasszony — Romvári Gertrud.
8.05: Világreszeken át szárnyaló melodíák.
9.40: Hírek.
10.10: Hírek német nyelven.
10.20: A rádiózenekar műsora.
11.00: Brahms: II. szimfónia (e-moll). Amsterdami Concertgebouw zenekar, vezényel Mengelberg.
11.45 Hírek.

PÉNTEK

- 6.00: Külföldi művészek a rádió hangversenydobogóján. Közreműködik Isabelle Norval (zongora) és Agnete Spetzler (ének). Zongorán kísér Aigner Pál. Spetzler számai: 1. Bononcini: Del piu a me non v'ascondite; 2. Paisiello: Chi vuol la zingarella; 3. Paisiello: Nel cor piu non mi sento; 4. Lothar: Egí menüett; 5. Sziléziai népdal: Mária a hegyen; 6. Catharina van Renne: Bölesódal; 7. Bruinier: Régi berlini bölesódal a biedermeier időkbel; Isabelle Norval számai: 8. Debussy: Gyermekkuccsó; 9. Othmar Schoeck: Toccata; 10. Marc Brnoet: Impromptu; 11. René Baton: A fonolány; 12. Réger: Humoreszk.
6.40: Űserdő a vasföldön. A közvetítés a Kámon községbeli Ságly-arboretumból vezeti Budinszky Sándor.
6.50: Hírek.
7.00: Magyar filmmuzsika. Közvetítés a Magyar Filmirodából és a Hunyja filmgyárból.
7.35: Az új francia íra. Összeállította és bevezeti Madácsy László dr. Közreműködik Lukács Margit.

- 8.00: Nines a pusztán rózsabokor. A magyar pusztá dalban és versben.
8.35: Magyar tudós a háborúban. Kogutowitz Károly dr. egyetemi tanár előadása.
8.50: Honvédhangverseny. Részlet a Magyar Vöröskereszt jávára rendezett magyar-német bajtársi est műsorából. Közvetítés a Zeneművészeti Főiskola nagyterméből. (Július 5-i hangfelvétel.) Közreműködik Kovács Jolán, Németh Klára, Laurisn Lajos dr. és Bisztriczky Tibor. Zongorán kísér vitéz Pongrácz István. A Zeneművészeti Főiskola zenekarát Unger Ernő vezényli. 1. Nicolai: A windsori vig nők, nyitány; 2. Richard Strauss: Ajánlás (Kovács); 3. Richard Strauss: Halottak napja (Németh); 4. Poldini: Kálmán diák dala (Laurisn); 6. Hubay: Cremonai hegedős (Bisztriczky).
9.15: A eslhogó. Lakatos Vince elbeszélése.
9.30: Rossini: Korinthus ostroma (Milanoi Scala zenekara, vezényel Carlo Sghajno).
9.40: Hírek.
10.10: Hírek német nyelven.
10.20: Táneczene.
11.00: Hangszerek — hangulatok.
11.45: Hírek.

BUDAPEST I.

- 6.00 : Űzen az otthon.
- 6.25 : Ébresztő. Torna.
- 6.45 : Reggeli zene.
- 7.00 : Hírek. Közlemények.
- 8.00 : Hírek német, román, szlovák, ruszin és szerb nyelven.
- 8.30 : Könnyű zene.
- 10.00 : Hírek.
- 10.10 : Mesterművek — mesterekkel.
- 11.10 : Budapesti Szalonzenekar.
- 11.40 : Szülők iskolája. Réhelyi Oszkár beszél a gyűjtőgató gyermekéről.
- 12.00 : Harangszó. Fohász. Himnusz.
- Utána : A Mária Terézia 1. honvédelmi miniszter zenekara.
- 12.40 : Hírek.
- 1.25 : Időjelzés.
- 1.30 : Honvédeink üzennek.
- 2.00 : A rádiózenekar műsorából.
- 2.30 : Hírek.
- 2.45 : Mindenből egy keveset.
- 4.00 : Zsinege Péter üstje. Szemere György elbeszélése.
- 4.20 : Turáni népek dalai.
- 4.45 : Időjelzés, hírek.
- 4.55 : Vidám muzsika.
- 5.35 : Dsida Jenő verseiből előad. Naszodi János.
- 5.50 : Zenés részletek Fehér István—vitéz Vaday Albert : Aranytulipán című mesejátékából. Az összekötőszöveget írta és rendezte Kiszely Gyula.

SZOMBAT

- Elmondja Szemere Vera. A Laskó énekegyüttest és a Budapesti Hangverszenyzenekart vezényli Endre Emil. Személyek : LVI. Tulipanus — d'Arriago Kornél; Kacafántos — Bágyoni Géza; Bakafántos — Csóka Béla; Gábor — Angyal-Nagy Gyula; Zsófi — Petráss Margit; Kati — Marjay Erzsébet.
- 6.40 : Külügyi tájékoztató.
- 6.50 : Hírek.
- 7.00 : Német hallgatónak.
- 7.35 : Hangképek innen-onnan.
- 8.00 : A magyar sport értékei.
- 8.10 : Tíz nyár a ligetben. Énekes zenés részletek Erdélyi Mihály nyári operettjeiből. Közreműködik Honthy Hanna, Fejes Teri, Kelly Anna, Feleki Sári, Csontos Gyula, Delyi Ferenc, Billesi Tivadar, Baróti Géza, a Kapitanffy-kórus, a Rendőrzenekar Bánfalvi Miklós vezényletével. Rendező A. Balogh Pál.
- 9.40 : Hírek, löversenyeredmények.
- 10.10 : Hírek német nyelven.
- 10.20 : Ki mit szeret? I. rész : Operett részletek. 1. Rossini:

A szevilliai borbély, nyitány (Filharmónikus zenekar); 2. Mozart : Varázsfuvola, ária (Anna Maria Guglielmetti); 3. Verdi : Aida, ária az I. felvonásból (Gigli); 4. Puccini : Pillangókisasszony, kettős a II. felvonásból (Margárita Perras és Margarete Klose); 5. Gounod : Faust, részlet a IV. felvonásból (Saljapin); II. rész : Operett részletek; 6. Millocker : Koldusdiák, egyveleg (Carl Spletter, Peter Anders és Hanns Heinz Nissen) és a berlini operaház énekkara; 7. Lehár : Mosoly országá : Vágyom egy nő után (Údvarfy Tibor); 8. Johann Strauss : Denevér (Szabó Lujza); III. rész : Cigányzene; 9. Kacsóh : János vitéz, ábránd (Mária Terézia 1. h. gy. zk., v. Fígedy Sándor); 10. a) Esik eső; b) Réten, réten; c) Szentirmai—Petőfi : Tíz pár eskőt (Rácz Zsiga cigányzenekara); 11. a) Mosonyi : Felleg borult az erdőre; b) Árok is van (Pertis Pali cigányzenekara); 12. Repülj feccském (Magyar Imre cigányzenekara); 13. a) Egyszer esik esztendőben karácsony; b) Szentirmai : Piros bort ittam az este (Farkas Jenő cigányzenekara); 14. Bura Károly : Nem kell nekem; b) Táncczene IV. rész.

11.45 : Hírek.

BUDAPEST I.

- 7.00 : Fohász. Szózat. Reggeli zene.
- 8.50 : Hírek.
- 9—9.55 : Unitárius istentisztelet.
- 10—10.55 : Református istentisztelet.
- 11—12.10 : Egyházi ének és szentbeszéd a Szent Domonkos rendi plébániatemplomból.
- 12.15 : Hangversenyzenekar. Közben
- 12.45 : Délibábos ég alatt. Közvetítés Hortobágyról.
- 1.45 : Időjelzés, hírek.
- 2.00 : Művészletek.
- 3.00 : a) Idejében gondoskodjunk a kötelező ipari növények termesztéséről; b) Burgonyaültetőgumó megválasztása.
- 3.45 : Nótáink virágai. Utry Anna és Szántó Gyula énekel.
- 4.40 : Gáspár Jenő elbeszélése.
- 4.55 : Hírek.
- 5.00 : A rádió hangversenydobogóján. Közreműködik Dömötör Tibor (hegedű), Littasy György (ének) és Weixelgärtner Egon (zongora). Zongorán kíséri Földes László. 1. Beethoven : F-dúr románc (Dömötör); 2. a) Caldara : Fényben fürdik a táj; b) Brahms : Szent Pál levele Corinthusiakhoz (Littasy); 3. Chopin : b-moll Szerzo; b) Chopin : fisz-moll mazurka (Weixelgärtner); 4. Vecsey : Vizesés

VASÁRNAP

- (Dömötör); 5. Schubert : A képmás (Littasy); 6. Liszt : Isten veled (Littasy).
- 5.40 : Könnyű zene — könnyű percek. 1. Johann Strauss : Cigánybáró, induló (hécsi filharmónikusok, vez. Clemens Krauss); 2. Millöcker Canzonetta, dal a Gasparone című operettből (Erna Sack); 3. Suppé : Boccaccio, kettős (Lille Claus és Walther Ludwig); 4. Zeller : A madarász, egyveleg (berlini filharmónikusok, vez. Mackeben); 5. Varney : Tiszturak a zárdában, részletek (a zenekart Eugene Biget vezényli); 6. Lincke : Luna asszony, részlet (Friedel Schuster Lotte Wermeister és Erich Perenski); 7. Lehár : Cigány-szeralem (Hildegard Erdmann és Walter Esy és kar); 8. Bokréta Huszka Jenő műveiből (Gyurkovics Mária, Sárdy János és kar).
- 6.30 : Hangképek a vasárnap sportjáról.
- 6.50 : Hírek.
- 7.00 : Halhatatlan zene mesterei a német birodalmi rádió műsorából. Beethoven-hangverseny. 1. C-moll szonáta (Pathétique, Elly Ney zongora); 2. Esz-dúr szextett (22. mű), elő-

adja a Berlini Filharmónikusok kamaragyüttese.

- 8.05 : Boldogság. Változatok egy témára, négy részben. Irta Gedényi Mihály. Rendező G. Kovács Tibor. Személyek : Beszélő — Lukács Margit. I. rész : Honvágy, Kelemen diák — Soós Lajos; Albertus atya — Onody Ákos. II. rész : Szeralem. Károly — Szakács Miklós; Irma — Feleki Sári. III. rész : Új arany — új élet. Talléros — Pethes Sándor; Kántor — Koltai Gyula. IV. rész : Volt, lesz. Kia-fu, kínai diák — Ungváry László; Barna diák — Kézdy K. Antal; Szőke diák — Pataky Jenő.
- 8.35 : Rég volt — szép volt. Részletek Planquette : Cornevillei harangok című operettjéből. A mesét Csontos Gyula mondja el. Személyek : Serpolette — Gere Lola; Grenisheux — Járny József; Germaine — Farkas Honka; Henri — Csongor István; Gaspar apó Reményi Sándor; A városbíró — Rissay Pál. Közreműködik a Rádiózenekar és a Földényi-vegyeskar. Vezényel Rajter Lajos.
- 9.40 : Hírek, sport- és löversenyeredmények.
- 10.10 : Hírek német nyelven.
- 10.20 : Nyáresti muzsika. (Hanglemezek.)
- 11.45 : Hírek.

REGÉNY. — IRTA: MADOS GYÖRGY

(3.)

A tanító letiporva érezte magát. Tüzes kés szúrta át a szívét. Le akarta gyűrni a fájdalmát, de az erősebb volt.

— Akkor... én elmegyek! Még innét a házból is. Elmegyek... el. De ne felejtse, hogy Pál József nem halhat meg ilyen könnyen a maga számára — lihegte gúnyosan, keserűen, fenyegetően. Köszönés nélkül faképnél hagyta a leányt, berohant a szobájába és csomagolni kezdte a holmiját.

Vilma arcára bizonytalan mosolygás szökött.

— Nem tudom, mire volt ez jó, talán számárságot csináltam — gondolta és belépett a műhelybe.

Az öreg Gál éppen ekkor vánszorgott be az ágyba és a csíkos dunyhát fázósan, dideregvé füléig magára húzta.

— Jó, hogy jössz — nyöszörögte — nagyon belém állt, nem kapok levegőt... fulladok...
haj...

Vilma az ágyhoz rohant. Ijedten nézett az apjára, majd gyöngéden föléhajolt és megcsókolta a homlokát.

IV.

Koltay álmatlanul vergődte át az éjszakát. Reggelig égett éjjeli szekrényén a lámpa. Éjfél-tájban ugyan eloltotta, mert örömeire az álom zibbasztó melegét érezte homlokcsontjában, de a sötétség újra felzaklatta gondolatait. Felcsavarta hát a villanyt, de hogy gondolatal elől meneküljön, olvasgatni kezdett. A betűk kongó, üres jelként meredtek eléje, nem érezte az értelmüket s minden elfordított oldal után félóráig elgondolkozott — Vilmáról. Szinte ideképzelte maga elé. Látta a száját, azt a keskenyen egymásra ívelődő két piros vonalat, melyek mögül a sok fehér foga kimosolyog. A tüneményes földöntúli hangja itt zengett a szoba csöndjében, a vidám, karcsú alakja, a finom női lénye mindúntalan eléje bukkant és sárgarózsa illatozott körülötte.

Koltay érezte ezt az illatot. Az orrcimpája megremegett tőle. De a szíve is reszketett. Olykor mégis igyekezett meggyőzni magát, hogy hiú, üres, céltalan és komolytalan ábrándozás ez. Hiszen ő már negyvennégy esztendő, Vilma pedig legfeljebb huszonkettő. Tehát nem illenek egymáshoz. Éppen ezért, de meg más okok miatt is, nem szabad ezt az érzést ilyen közel engedni magához. Azzal is argumentált önmaga ellen, hogy csak pillanatnyi fellobbanás lehet ez, hiszen nincs huszonnégy órája, hogy Vilmát megismerte. Dehát a szép dal is egyetlen pillanat alatt fogja meg az embert és mégsem tudja soha elfelejteni. Egyik érveléssel megdöntötte a másikat.

Reggel hat órakor már felkelt. Kiverete ágyából a nyugtalanság. Gálába öltözött, a világos tavaszi kabátját vette fel, vadgalambszínű kesztyűt húzott és az ezüstfogantyús botjával lépett ki a szobából. Alig várta a pillanatot, amikor megláthatja Vilmát.

A Fő-utcán, a hársfák alatt sétálgatott. Még korán volt. Minduntalan az óráját nézte és szinte hajszolta előre a perceket. Az ismerősöket elkerülte, mert féltette a gondolatai szépséges csöndjét. Nagyon boldognak érezte magát és verőfényesnek, szépnek, kívánatosnak látta az életet. De most már csak Vilma mellett. — Nem tudom, hogy lesz, mint lesz, de én csak a jót akarom magamnak — szakította meg a néma töprengést egy-egy felsusogó gondolattal — elvégre az én sorsomat én úgy intézem, ahogy akarom.

Ezt azért gondolta, mert közben olyasfélék is megfordultak az agyában, hogy mit szólnának hozzá a városban, ha ő, tegyük fel, feleségül venné Vilmát. Mikor a szándékuk erre a csúcásra érkezett, már úgy érezte, hogy nem is tud visszaérezkedni onnan.

Közben körülsétálta a fél várost, elhaladt a Boldog Vincellér előtt, de arra se nézett, ellenben felrettent, mikor a kocsmá kerítése mellett haladva, mögötte a kugligolyó nagy dübörgés közt becsattant a dobba.

Tizenegy felé járt.

Szaporázni kezdte a lépéseket s nemsokára befordult a hegynek szaladó sikátorba. Alig pár

perc múlva meglátta a kis cégtáblát. Mikor az utcaajtó kilincsét lenyomta, halvány szédülést érzett, de arra gondolt, hogy ezt csak az álmatlanul átvergődött éjszaka okozza. A műhely ajtaján mosolygva lépett be. De ezt a mosolyt tüstént a megdöbbenés váltotta fel.

Vilma vörösre sirt szemmel állott az apja ágya előtt s a súlyos csöndbe, amely körülfogta, beleszakadozott a zokogásba.

— Mi... történt? — kérdezte ijedten Koltay és óvatosan odasietett Vilma mellé.

— Az... apám, — mutatott rá a leány az ágyra, melyben a párnák közé süppedve, maréknyira sorvadtt arccal, viaszfehéren, holtan feküdt Gál János. Koltay megindultan nézte.

— Isten kezében az életünk, — mondta halk vigasztalással, de arcára minduntalan kiugrott az első benyomás izgalma. A halott ember és a zokogó leány látása összezavarta képzetében a dolgokat. Mert hiszen ő a boldogság izgalmával jött, a napsütésből lépett be ide a halál fekete árnyékába és szép gondolatok muzsikáját hozta a szívében, melybe most belesikolt a Vilma fájdalma.

A leány nyugalmat erőszakolva nézett rá.

— Nagyon kedves öntől, hogy eljött. Dehát... éppen ilyenkor... ilyen szomorú percben... — és az elboruló

arcát tenyerébe temette. Búgó, elcsukló, tompa sírással zokogott.

Koltay közelhajolt hozzá, de mielőtt megszólalt volna, pillájáról lesodort egy könnycseppet. — Legyen erős, Vilmácska. Emberi sors ez. Én is nemrégén tettem el az apámat, anyám még gyermekkoromban elment, engem is az árvaság kísért.

Vilma támolyogva tett egy lépést, de menten belekapaszkodott az ágyvég peremébe. Nagy gyötrődések láza égett a szemében. Az egyedülmaradás, a szeretetlenség, az árvaság hideg árnyéka kísértette...

— Itt maradok, oltalom nélkül, ki tudja, mire — sutogta inkább önmagának.

Koltay elérte a gyötrődő susogást. Szívébe markolt ez a pillanat. A vigasztalás szavait kereste, de lelkén a megindultságnak olyan forró hulláma csapott át, hogy csak egyetlen gondolat bukkant ki alóla. Melléhajolt a leánynak és reszkető szájjal súgta:

— Vilmácska... ne féljen... nem marad egyedül.

Egymásra néztek. Tekintetük egymásba merült. Könnyeik csillogó szívárványíve kötötte össze sorsukat.

Egy távoli csillagról az öreg suszter nézte őket. Szelliden, áldón, boldogan.

V.

Koltay Róbert és felesége, Gál Vilma, a város egyik csendes negyedében, fenyőfák közé épített barokkstílusú villában laktak. Becéző szavak pihéi, az együvértartozás édes érzése, a megelégedettség apró, puha, mosolygó selyempárnái tették meghitté lakásukat. A látszat ezt mutatta.

Künn a fák kopasz ágai közt már a kései ős didergett, de itt bent, az utcára néző kéktapétás szobában a tavasz derűje fénylett. Kétesztendő házasságok voltak.

Koltayné süppedő bőrfotóbjában, az ablak előtt ült és órák óta szorgalmasan böngészett egy könyvet. Francia regény volt a kezében, az őlében meg szótár. Klavíratva hirtelen felállott a székről és odaszaladt az urához, aki az asztal mellett kottákat másolt. Átölelte a felmosolygó embert és a regényt eléje tette.

— Lásza, Róbert, ma jóformán szótár nélkül átolvastam kétszáz oldalt. Tökéletesen megérttem, akár le is tudnám fordítani. Mit szól hozzá? — kérdezte örvendező lelkesedéssel.

Koltay az arca elé vonta és megcsókolta az asszony selyemsíma kezét, de amikor megszólalt, hangjából kiérzett, hogy csak mímeli az örömet.

— Pompás elmére vall, édesem. Én négy év alatt nem vittem ennyire, maga pedig két esztendő alatt megtanult franciául és németül... olvasni — fordította át tréfálkozó évődésre a dicséretet. Kacagott is ezen a tréfán, de ezzel csak a kedve hirtelen elborulását leplezte el. Nem szerette, hogy a felesége ilyen mohón rávetette magát az idegen nyelvek tanulására. Rossz sejtések kínozták emiatt, mert amit a felesége csinált, annak mindig az okát kutatta.

(Folytatjuk.)

NŐKRŐL A NŐKNEK

IRJA: HATTYASSY KATALIN

A strandolás

nem luxus. A jól végzett munka után rá vagyunk szorulva a pihenésre. Egészséges sport az úszás, evezés s nemkevesebbé szolgálatot teszünk egészségünknek azzal is, ha lenge napozókban órák hosszatt tartózkodunk szabad levegőn. Ma már szinte minden nőnek megvan a saját külön egyéni napozási kiskatéja. Az egyiknek a délelőtti naptól jönnek ki a szeplői, a másik azt állítja, hogy a napnyugta előtti napozás nem árt a szívnek, a harmadik viszont délelőtt tíztől délután négyig egyfolytában sétál, pingpongozik, vagy fekszik a tűző napon s még sem lesz a szívének semmi baja. Aztán különböző szín-szezták is vannak. Van, aki a mézszínnél barnábbra semmi szín alatt nem akar lesülni, de többen vannak, akik a piritott zsemlye-színre esküsznek, de divatos az „arató-szín” is, ami ugyancsak közeláll a feketéhez, hiszen az aratók nyári bőrszínéről kapta a nevét.

Napozásról lévén szó, nem mulaszthatjuk el, hogy néhány megjegyzést tegyünk a tengernyi napszemüvegre. Először is: a napszemüveg sohasem legyen óriási, legálábbis akkor, ha tényleg napozásnál használjuk s nemcsak a kezünkben lengetjük.

Búzavirágkék szalmából font strandkalap, fehér, színes mintás viaszosvászonból készült strandtáskával (Német modell)

Néha napozunk szemüveg nélkül, hogy szemhéjunk ne maradjon fehér. Végül kerüljük a napszemüveg oktalan használatát napnélküli időben, esőben, árnyékban, utcán, mert túlságosan elkényeztetjük szemünket s ilyenkor a legesekélyebb napfényre is ráncoljuk szemkörüli feltveörzött, ráncatlan bőrrünket.

Akinek van két füredőruhája és érzékeny a természete, úszás után mindig vegyen fel száraz dresszt s abban levegőzzék.

Végül: a strandfelszerelésünk kiegészítésére, vagy csinosítására készítsünk viaszosvászon maradványokból házilag kis, vagy nagy táskákat, zsinór, vagy viaszosvászon-füllel.

Az asztalosommal csináltattam magas szandáltalpakat fából, bevontam vászonnal a magam készítettem a felső pántokat is, figyelemmel, vigyázva rászögezve a talpra. Ócska bőrdarabokat, régi szandál gumitalpának kis darabjait szögeltem a talpára, hogy ne kopogjon. Még bélést is készítettem: a talap nagyságának megfelelően vastag posztó-darabot vágtam ki s ezt vontam be fehér vászonnal, hogy kényelmes járás essék rajta. (1. rajz).

Beküldte: Szamosi Bertalané, Nagyvárad

Régi nyári ruhámhoz faragott barackmagfüzért készítettem nyakláncnak s ugyanehből készítettem karkötőt is. Erdélyi asszony vagyok, könnyen megy nálunk az ilyen kis ügyeskedés. Fehérre lakkozva ezzel díszítem esau-esau színű, öt éves nyakkendőszelvény ruhámat, pirosra lakkozva pedig fehér ruhámhoz használok őket. Aki látja, megcsodálja. (2. rajz). Beküldte: Boezonay Szabolesné, Beszterce

Évek óta hordott, megúnt színes szövetrohájmat szétfejttem és az egyszerűség kedvéért — házilag kimosztam, hiszen a tisztítóban is már régen közönséges mosással tisztítják a ruhákat. A friss anyagokból — amelyeknek szoknyáját meghagytam, kantáros ruhákat csináltam magamnak. Az egyik piros-kék-fekete skótkockás, a másik hűzavirágkék, a harmadik pedig esau-esau színű. Most két fehér nyersselyem blúzomat felváltva mosom és ezekkel hordom őket. Fiatalosak, csinosak — és magam csináltam meg a ruhák felső-részből a kantárokat. Nem is kellett túlságosan nagy ügyesség hozzá. (3. rajz).

Beküldte: Vitéz Józsefné, Szeged

Tarka virágos függönyanyagot fedeztem fel — valamikor a cseleidszobát díszítte, minthogy azonban most sem cseléd nincs, sem függöny nem kell a tűzveszély miatt, elhatároztam, hogy az anyagot, mely békebeli minőségű, — hasznosítom. Hatéves kis leányomnak dírdí-ruhát varrtam belőle, fehér kis köténnyel, szögletes kivágással, fodorral. Ami anyag még maradt, szépen kifutotta a fürdőszobába és a konyhába fodros terítőknél. Ebből került csinos terítő a fürdőszobában lévő kis toalettasztalra is.

Beküldte: Zentai Mihály tanító felesége, Parádról

Fehér vászonkosztümöm kopott volt már, befestettem pirosra. Ez élénk szín, eltakarja a hibákat. Előzőleg szétszed-

tem az egész kosztümöt és ruhát csináltattam belőle. Fehér csontgombokat szedtem le egyik régi fehér santungruhámról és befestettem pirosra. (4. rajz). Más: Fehérialapú, virágosokor mintás vászoscáson volt eddig a konyhaasztalomon. Minthogy már régi volt, az asztalhoz gyakran odaragadt s nem lehetett felhúzni. A szélei kopottak voltak, de a közepe egészen friss. Nagy szatyorfarmájú strandtáskát szabtam belőle, két füllel. Varrógépemen fehér cérnával összevarrtam s ennek tetejébe nagy öltésekkel piros fonállal szingeltem ki a széleket. A füleket a suszterrel erősítettem hozzá, cipőfüzőlyukakkal. Belésnek fehér hadivászoscáson vettem s így a táska teljesen vízhatlan.

Beküldte: Somogyvári Imréné, Gyula

Ha az alakítási ötleteket a végtelenségig lehet varrítani, azt is meg fogom próbálni, mert úgy szeretem az időnként felfrissített és újjá varázsolt dolgokat. Nemesak annak lehet örülni, amit drága pénzért a boltból, készen, nyilván más tervezőnek az ötlete szerint megvásároltunk, hanem annak talán még jobban, amit magunk agyalunk ki, a varrósztal mellett, fejtörés közben nem egy jó gondolat született már meg — laikusok körében is. Nem mintának, hanem csak példának említem az alábbi alakításaimat: Pérfjem galambszürke ingéből, mely helyenként szakadozni kezdett, rövidűjű ingblúzt varrtam magamnak. (6. rajz). Nyári, vékony pepitaszövetruhájából, mely már szintén viselt volt, nagyszerű kis kosztüm született, ócska nyakkendőiből divánpárna hátlapja; fehérkarikás, csaucau színű régi fehér madeira blúzomból számtam kiegészítőket és nagy gallért. Férjemnek új, de már használaton kívül helyezett, régi formájú és előírású kartonruhájából fiannak magyar ruhát varrtam, fekete sujtással.

Beküldte: Molnár Kázmérné, Vecsés

Org
nek,
édesa
leány
Helye
csület
végze
cselék
köny
kat g
Abba
hoz t
ilyen
melle
életer
delt,
K.
seít i
így n
zeled
vonzá
hez.
ellen
magy
tozój
van
s ezt
ki m
het a
férfi
igaz
zassá
jól m
közön
zassá
követ
ilyen
kém.
közö
bert
közö
Ag
követ
mért
hogy
hesse
váno
Köre

Orgonavirág. Hála Istennek, megint jó feleségnek, édesanyának alkalmas fiatal leány bontakozik ki sorából. Helyesírása, egész levele becsületére válnék egyetlen végzett nőnek is. Helyesen cselekedett és ne figyelje a könnyen ismerkedő, udvarlókat gyűjtő, kacér lányokat. Abban igaza van, hogy azokhoz többen közelednek, de az ilyen komoly, dolgozó leány mellett majd megáll és egy életen át kitart a neki rendelt, derék ember.

K. László. Komoly, érzelmeit ismerő leánynak érzem s így nagy szerencsétlenség közeledését látom abban, ha vonzalom ellenére adják férjhez. Próbáljon barcolni az ellenszenves házasság ellen s magyarázza meg hozzátartozójának, hogy egy élete van csak minden embernek s ezt az egyet nem lehet akárki mellett leélni. Nem segíhet az sem, ha a kiszemelt férfit gazdag, vagy előkelő, igaz szívű asszony ilyen házasságban soha nem érezheti jól magát s mindig azt hiszi, közönséges vásár volt ez a házasság és nem isteni akarat követése. Sajnálom, hogy ilyen nehéz a sorsa, szegénykém. Jó volna, ha rokonai között találna megértő embert és segítségül hívná nagy küzdelmében.

Aggóató any. Ha betegség követelte a vizsgálatot, nincs miért aggódnia. Fontos az, hogy gyors gyógyulást érjessenek el s ezt szívből kívánom.

Kérem kedves olvasóimat, leveleikre mindig írjanak jeligét, nevet és címet, mert enélkül a levélre nem válaszolhatok. Magánlevelet nem írhatok.

Várhatom-e? Ösztöne megmutatta a helyes utat. A férfi valamikor mindenképpen hazudott, félre akarta vezetni magát s nem valószínű, hogy ezzel becsületes szándékot leplezett volna. Ha engedett volna kérésének, azóta sokkal komolyabb okokból sírhatna, mint így. Barátnőinek se higgyen el mindent. Sokan olyan bűnökkel is körkédnek, amiket soha el nem követtek csak azért, hogy másokat megszedjessenek. Adjon hát a jó Istennek meneküléséért s várjon olyan embert, aki majd nem utcai ismeretlenséggel tör be az életébe, nem hazugsággal közeledik, hanem tiszta szívvel és becsületes szándékkal. Ennek az embernek már soha nem tudna hinni.

Tanáestalan, 19. Leveléből intelligens, fejlődésre képes leánynak látom. Ne féljen tehát megmondani, milyen iskolákat végzett. Olvastam én már érettségizeti leányok, sőt egyetemi flú-hallgatók kusza, értelmetlen és egészen kulturátlan leveleit is. Ha valaki szereti, nem fogja kutatni, hány gimnáziumot végzett, hanem örül, ha majd az együttes életben kielégítheti kétségtelen tudásszomját is és együttesen haladnak tovább ezen a téren is.

Vágyom utána. A férfi durván lelkiismeretlen, mert három gyermekes nő ember csak ebben az esetben közeledhetik ilyen módon tizenöt éves leányhoz. Maga pedig éretlen és haszontalan gyermek. Legjobb volna Magának, ha édesanyja megtudná a dolgot s néhány egészséges ütleggel intézné el problémáját.

Jégvirág. Az emlék még elmúlik. Ebben a korban semmi sem tarthat sokáig.

Mária 20. Megtörténhetik hogy igaz kincset ejtett ki a kezéből, de most nem tehet már semmit. A tanácsadók elrontották a szép, tiszta érzéseket. Várjon. Ha Isten hazavezeti a férfit s a régi érzéseket is magával hozza, majd kialakul kettőjük helyzete is.

Főj a szellő. Ha tanácsot kell kérnie, akkor nem is komoly elhatározása. Ilyen pályát csak az válasszon, akit ellenállhatatlan kényszer ösztönöz, mert különben nem életcélnek, csak keserves küzdelemnek tekinti majd. Magam gyermekének is csak ezt mondhatnám.

Margó. Csodálkozom, hogy szülei tudta nélkül ismerkedik, sőt házasságról is beszél férfiakkal. A női emancipáció nem ezt jelenti. Ugy látszik, hiúsága vezetne ebbe a házasságba s az csak akkor „sikerülne”, ha a férfi csakugyan híressé válhatnék. Milyen idegen nekem ez a felfogás, milyen irtózatosan messze van attól, amit egy leány életcéljának tudok és vallok. Ha szeretné ezt az embert, akkor nem akarná eltitkolni alacsonyabb képzettségét, hanem büszkén mondaná: az én uram nem végzett főiskolát, mégis tud annyit, hogy senki nem veszi észre ezt a szegénységből eredő hiányt. S ha szeretné, nem igyekezne belesodortatni a művészek idegéletébe, hanem örülne, hogy egy kis otthonban meghúzódhatnak és egymásnak és munkájuknak élhetnek. Nem is hiszem, hogy ilyen végzettséggel a jelzett művésziskolába bejuthasson a férfi, de, ha bejutna, sem lenne meg az az igazi öröme, hogy önmagáért szereti egy asszony, hanem hamarosan rájönne, hogy csak a hiúság állított melléje életétársat. Ebből pedig tökéletes kiábrándulás következnek mindkét részről.

Mit esnálljak? Ha nincs komoly szándéka, hagyjon békét annak a derék kis leánynak. Ne igyekezzék elrontani fiatalságát, hitét, ha nem szálljon magába és kerülje, nehogy közeledése úrra hamis reményeket ébreszsen benne. Ez a becsületes férfi kötelessége, hiszen minden sorából látszik, hogy a leány szegénységét leküzdhetetlen akadállyal érzi. Pedig nem ez az igazi akadály, hanem a saját ingadozása.

IRTA: SZABÓ JÓZSEF

1.

A színészek délelőtt érkeztek meg téli tanyájukról Fehérvárról. De fönt a Várban, a piaristák sárgafalu, öreg iskolájában már minden valamirevaló hosszánadrágos diák tudta, hogy ki az új primadonna, hogy van új bonviván és opakomikus, és hogy Bán Lili, a naivák naivája, ismét eljött.

Talán még a stréber Galamb is és a mindig fülébe sugdosó Rozmányi is ezen a levélen merengett, amikor fizikaórán Ferenczy professzor a fény sebességéről adott elő. Szalontai Andris, a diákmiség orgonistája az ifjusági énekkar vezetője tenyerét szája elé eszúsztatva sügta oda Legény Ferinek:

— Öregem, én ma este a „Petőfiben” leszek.

— És ki orgonál a májusi litánián? — aggodalmaskodott mormogva Legény.

— Nem érdekel, ha itt vannak a színészek — mondta most már ingerülten Szalontai.

Az ablak nyitva volt, s a Buhimvölgy felől orgonáillatot sodort a magasba a könnycsúszárnyú májusi szél. Szalontai figyelte a szél hangját, ezt az alig hallható, szinte nesztelen s mégis gyönyörű zenei akkordot. És hirtelen Bán Lillire gondolt.

A lobogóhaját Szalontai Andrisnak légies, nagy és eszményi szerelme volt Bán Lili.

Persze hiába orgonált elragadtatott közönség előtt a miséken, s a májusi litániák tömjénes, gyöngyvirágillattal fűszeres hangulatában, nagyon bátorlalan tacsó volt még. Januárban

múltolt tizenhétéves. Most is remegve gondolt vissza arra a szeptemberi napra, amikor a korzón szüdobogva köszönt a frufrus, hosszúlábú, sötétlék lakkeipellőben lebegő, fekete szemű naivának, s az szivélyesen intett szürke glasszékesztlys kezével:

— Pá, kedves.

2.

Délben már piroslottak is az utcákon a friss plakátok és kiabáltak, hogy Alácsék társulata a Víg-színház téli újdonságát nyitja a tavaszi idényt s előadásra kerül: „A Noszty-fiú esete Tóth Marival”.

A diákok hangosan olvasták a szereposztást. Szalontai a hátuk mögött ágaskodva, harsányan kiabálta:

— Tóth Mari: Bán Lili. Nahát, óriási!

Csak éppen bekapta az ebédjét, azzal szaladt is a színházba. Vásárolt két zsülygét estére. Az egyik fejgyel Legénynek ajándékozta. Azlán a rendházba rohant, s a zenetárnának ernye szüdobogással hazudta, hogy éppen látogatába érkezett Siófokról az édesanyja, de már utazik is vissza. Kivé-

telesen orgonáljon a tanár úr. A szöke Misányi, aki szintén lobogó sörényt viselt, mosolygott:

— Nem valami kislány az az édesanya, te?

— Nem, nem, egyáltalán nem az, tanár úr, kérem — hadarta, mire a tanár megsimogatta Szalontai homlokát.

A színház zsúfolt volt. Balján Legény Feri áll, jobbján pedig egy fiatal lány. Levélzöld ruhája volt és szöghaja. És keskeny, ítnom

A kedves közelében

J. W. GOETHE VERSE

Rúd gondolok, ha rám a tenger napja vet fényözönt,
Rát gondolok, ha arcát vízre hajtva a hold köszönt.

Téged nézlek, ha távol út hátán por homálya száll.
Mélylő éjben, ha keskeny hídon vándor remegve áll.

Rúd hallgatok, ha szélben elmosódón hullám eseng.
Halk fák között is gyakran hallgatózom s megül a esend.

Lelkem veled utánad messze szállhat s megközelít!
A nap lehull, fénnyel esillagok várnak.
Csak légy te itt!

Fordította: Rozgonyi Iván

keze, a
lévő sz
Legy

nay-lá

hangos
Szalont
lőhált
telen u
vott.

De
göny,
jelent
Vilma
— Sza
kor kö
lépdel
vedély

Me
ján,
hatott
Nem,
dotalt

Elő

ment

tátni.

hogy

Üg

el. K

Püsp

gosan

men

gette

ban

csapr

pénze

Pósá

Legé

A

linka

viselő

eski

iszt

Nosz

előtt.

lagott

Sz

birt.

tájt,

egym

M

sem,

mám

dig o

kilar

a Vi

ő is s

koráb

keze, amit különös bájjal csüggesztett az előtte lévő szék lámlájára.

Legény oldalba bökte.

— Ne nézd már annyira, ez a gazdag Merny-lány. Az Eta. Undok és gögös kis fajta.

— Nem érdekel, ne mesélj róta — mondta hangosan, úgyhogy most már a lány is ránézett. Szalontai még mindig bosszankodott, hogy nem láthatta Bán Lilit. Pedig a lány — ezt kénytelen volt róta elismerni, — ennivalóan esinos volt.

De hirtelen elsötétült a nézőtér, lebbent a függöny, s a jólismert, kedves vendégkertben megjelent nosztalgiai Noszty Pál képviselő úr, Vilma leányával.

Szalontai lélekzetét visszafojtva figyelt. Amikor később „Tóth Mari” átment a színen s fölépdelt a vendégfogadó lépcsőin, hosszú, szenvedélyes sóhajtott:

— Isteni színész nő ez, barátom!

Mernyey Eta, aki idősebb hölgygel ült jobbján, cinkosan rámosolygott. Szinte a szívét hatolt kucér kis mosolya, de a fiú elkapta fejét. Nem, Lilit nem szabad megcsalni. Még gondolatban sem.

3.

Előadás után karonragadta Legényt:

— Gyere gyorsan. Látni akarom őt.

— Etát? Várj, még csak a köpenyűkért ment az anyjával.

— Miket beszélsz, bolond! Lilit akarom látni, őt szeretem!

— Meg is mondtad már neki?

— Ma megnézem. Most. Kísérj el, hogy...

Úgy szellek, hogy valóban nem szalasztották el. Kint állt ugyan a színészbejáró előtt, a Püspökkert lámpáinak félmohályában és hangosan nevelgett, de látszott, hogy nem akar elmenni, talán még vár valakire. Legény sürgette:

— Nem mersz odamenni?

— Várj, még foglalt.

— Hazakiséred?

— Nem tudom. Hálha éppen a „Koronában” akar vaesorázni. Azt se bánom, ha ki-esapnak, de elviszem vaesorázni. Nézd, mennyi pénzem van. Vinetloutért kaptam tegnapelőtt Pószától, a könyvestől.

— Vigyázz, jönl — rántotta meg a karját Legény.

A színészek valóban közelítettek. Elöl „Malinka”, „Bubenyikkal”, aztán „Noszty képviselő úr” a lányával. És mögöttük mint egy esküvői menelben, „Noszty Feri”, a fess huszártiszt Lilivel. Lili rajongva és álmotagon karolt Noszty Feribe, akáresak a színpadon, a függöny előtt. Lili a szűk Virág Benedek-utca felé balagott a színésszel. Mert ott lakott.

Szalontai lába a földhöz tapadt. Lépní sem bír. Csak hallgatta a színészek távolodó hahotáját, s figyelte a kis utca sötétjében elvesző, egymásbadorult két árnyat.

Már senki se jár a közelben, de távolban sem, s odátg hallatszott a Püspökkert rigóinak mámoros jütytkoncertje. De Szalontai még mindig ott állt az utcasarkon, s hantalanul bámult kilártó pajtására, akt maga is némultan nézett a Virág Benedek-utca felé. Szárazon és realisan ő is szerelmes volt eddig Bán Lilibe. Ugy, mint korábban a gögös és gazdag kis Mernyey-

9 kilót híztam,

pedig csak néhány hete szedtem a HERKULES tápport. Ezáltal lejt természetesen esinosabb és ruháim gyönyörűen simulnak tükéletes alakomhoz. — Ezeket írja nekünk hálás vevőnk, T. ENA kisaszony. — Tegyen Ön is egy kísérletet a fényesen bevált „HERKULES” tápporral, mely a kakaó és esokoládé táperejével egyenértékű. — Nem gyógyszer! Ize kellemes, természetes tápanyagokat tartalmaz. — HERKULES-t előszeretettel fogyasztják nemcsak túlsóvány, hanem nagyon sokat dolgozó egyének is, mert fokozott munkabírást eredményez. Ha nincs tej, teával is fogyasztható. Két csomag ára 5,80 P, négy csomag 9,50, hat csomag (családi csomag) 11,50 pengő. Megrendelhető kizárólag „VALERIA” vegyipar Budapest, VI., Szondy-utca 22/B. II. 256.

lányba, aki nem állt vele szóba. De meri önzetlen barát volt, egyszerre csak azt mondta Szalontainak:

— Azi tudod, hogy gyerekkorunkban együtt kergetőztünk?

— Etával? — kérdezte most átforrásodott hangon, s minden érdeklődésével a kis Mernyey-lány alakjára gondolva Szalontai, mert Lilinek a nevét sem bírta volna kiejteni.

— Igen. Aztán ő Svájcba került... Te, bemutatatlak neki holnap? Látom, nem olyan vadóc már, mint régen. Érdeklík a fiúk. S talán inkább a zenészek.

— Bemutatsz?

ZSIROS, FÉNYES BŐRŰEK „HELACIT”-től szépülnek SZAKÜZLETEKBEN!

— Holnap ötkor várj a Püspökkertnél. De feketében légy, mert Mernyeyék az ilyesmire sokat adnak. Fiákkeren megyünk.

Férfiárnyék bolorkált el mellettük a derengő félmohályban.

— Noszty Feri — bökölt utána a tekintéssel Legény.

— Hidd el, már nem gyűlöltöm — mondta megalkuvón és csöndesen Szalontai. Mert a seb, amit Bán Lili hasított rajta, még friss volt és sajgott, de a szívét már dobogtatta a másnapi új ismerkedés ismeretlen izgalma.

Bizonyos kellemetlen
napokon

NEOKRATIN

Kapható gyógyszerárakban.

az olvasó rovata

HONVÉDEINK LEVELET KÉRNEK A MAGYAR LÁNYOKTÓL:

A Tp. H. 493-ról:

Gajda Lajos tiz. Szelei Bálint tiz. Borsodi Lajos hv. Kaskó Sándor hv. Fodor György hv.

A Tp. M. 299-ről:

Varga István hv. Kárász Vince hv. Brezina József hv. Zsiros Elek hv. Vető József hv. Farkas István szkv. Prekup György tiz. Czibere László tiz. Blanyár István örv.

A Tp. C. 494-ről:

Kiss Béla örv. Dr. Kovács István karp. hv. Urbanesok Pál hv. Kurucz K. István-Iván hv. Bajusz Gábor László hv.

A Tp. Z. 568-ról:

Kiss Antal szkv. Ujlaki Sándor tiz. Bálint Lajos tiz. Kovács István tiz. Csampa Ferenc örv. Bulázs János tiz. Nasalán József örv.

A Tp. B. 102-ről:

Nagy Lajos és Fülöp Endre hv. Jén Mihály szkv. Csüdör István tiz. Fekete János hv. Eles István tiz. Baehner János karp. tiz.

A Tp. V. 525-re:

Csató Imre örv. Gergely József hv. Szőke Lajos hv.

A Tp. Z. 924-re kér

egy első vonalbeli tüzerütég tisztikara és legénysége.

A Tp. B. 559-ről:

Buzás László örv. Bujda János hv. Batók András hv.

A Tp. V. 902-ről:

Kornyieska Pál szkv. Rácz L. tiz. Bata F. örv. Szolnoki I. szkv. és Szentmártoni J., Tóth J., Tóbor J., Csató F., Fövényessy L., Simó M., Botó J. honvédek.

A Tp. Z. 158-ről:

Bihari Sándor szkv. Tóth Sándor szkv. Török Mihály szkv. Fótos János szkv. Páncsák István hv. Lőrincz Lajos hv. Fogarasi Bertalan hv. Farkas Lajos tiz. Horváth János szkv. Ladó Géza hv. Tardi Pál tiz.

A Tp. 702-ről:

Vitéz Nagy László hdg. Hajdu Béla hdg. örm.

A Tp. P. 411-ről:

Zsarnóczy József tiz. Pieckermann Mihály tiz.

A Tp. C. 902-ről:

Vajda Ferenc, Pásztor István, Oláh István, Szabó Imre, Ókrós József, Örvezetők és Fehérvári Pál, Szűcs Ágoston, Boend Béla szakaszvezetők.

A Tp. L. 596-ről:

Ohman Rezső örv. Ihász Vidor örv. Klósz Vidor örv. Csóka József örv. Kovács Gyula örv. Seres Ferenc örv. Kemenes István örv.

A Tp. D. 452-ről:

Káplár Bertalan, Kovács Lajos Örvezetők és Majoros János, Banai Mihály, Földi József, Kiss Sándor, Monoczi Imre, Sass István és Juhász Ferenc honvédek.

A Tp. L. 858-ről:

Bene Zoltán, Kovács János, Fehér Sándor, Márk László, Zsigmond József és Szűcs Károly szakaszvezetők, Berky Gyula tiz. Súra László tiz. Hortán Sándor, Mezey János, Varga Márton, Szűcs János Örvezetők, Szabó István, Etédi Árpád, Lukács Ferenc, Gorbai József, Ágoston A.

A Tp. K. 756-ről:

Várszegi Lajos hdg. örv. Bagl Béla hdg. örm. M. 501. v. Hegyes András hdg. örm. B. 853. Gyenes Sándor karp. tiz. és Pordán Gyula örv. Hollóssy József hdg. örv.

A Tp. F. 213-ről:

Vincez Ferenc hv. Varga Pál tiz. Nagy Sándor hv. Béres Ferenc tiz. Majoros Sándor, Morvai Miklós, Perduk István, Losonezi Bálint, Zsunnyák Pál honvédek.

A Tp. P. 411-ről:

Szintya Ferenc t. szkv. K. Kovács András t. tiz. Kapossy József hv. Romanov József hv. Meleg Mihály hv.

A Tp. C. 889-ről:

Kabók István örv. Lukács István, Takács Béla, Szűcs Bálint, Kanyó Lajos, Szakszán Péter, Csuka Jenő, Bedők Pál honvédek.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENI

Be nem kért köziratokat, rajzokat, fényképfelvételeket vissza nem küldünk, meg nem őrizzük, azokért semmiféle felelősséget nem vállalunk. Kérdésekre csak a ravatban válaszolunk, levélben még válaszbeli megküldése esetén sem adunk választ. Csak egy kérdésre válaszolhatunk. Művészek és közéleti szereplők lakcímét, telefonszámát nem közölhetjük. Magánéletüket érintő kérdésekre nem válaszolunk.

H. A. Még tapogatódzik. Ne várjon biztatást. Ha valóban írnia kell, ügyis hiába beszél-nének le. — K. M., Szekszárd. Verseinek egyrésze mester-kélt, másrésze primitív. A „Megesaltak az álmok...” re-

mek! Legyen türelmemmel, ta-lánlegyszersorrakerül. — H. J., Petneházy-u. Rejtvényét kö-szönettel visszautasítjuk. — Himbó rózsza. Verse nem jó. A filmíráshoz tökéletes he-lyesírási tudás kell, azon-

kívül tehetség és szaktudás. A „Félközeli” és egyéb mű-szavak ismerete nem elég a boldoguláshoz. — P. I., Mohács. Kéretlen novellára mostanában sajnós nincs he-lyünk.

Felélős szerkesztő: BIBÓ LAJOS Szerkesztő: DÁLOKY JÁNOS
Felélős kiadó: PAIZS GÉZA. Kiadóulajdonos: Forrás Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt.,
Budapest, VII., Dohány-utca 12

Nevezzünk

Jóbarátok

— A vilégenyem nagyszerű fiú. Amihez csak nyúl, arannyá válik.
— Érdekes, hogy ez a lufajdon-ság éppen akkor mondott esőt, amikor neked egy állítólagos arany karkötőt vett ajándékkul.

Egy feltétellel

Kovács úr raj-tacsípi a betörőt, amint a szobájá-ban jár. Revolvert fog rá.

— Fel a kezek-
kel!

— Könyörgöm,
engedjen el, uram.

— Egy felté-tellel. Ha azonnal megával viszi feleségemnek gramof-ját az összes átkozott pesti slá-gi lemezekkel.

Jogos vád

— Regem, nagy csirkefogó vagy, te. egy hamis kétpengőst adtál ne. n. Micsoda személtenség ez!

— Bocsáss meg, tévedés volt. Add vissza a pénzt, kicserélem.
— Már késő, kiadtam!

Új eseléd

— Mondja, Julis, nem innu szíve-sen egy kis finom likórt?

— Oh, köszö-nöm, én bizony meginnám, nagy-ságos asszony.

— Igen? Akkor ezentúl mindig ná-lam lesz a kamrakules.

Hitelügylet

— Barátom, adj kölcsön nekem ötven pengőt egy órára.

— Ha az óra aranyból van, akkor szívesen adok rá ötven pengőt.

Megérte

— Miért hagytál a pincérnek az asztalon két pengő borravalót. Ez pazarlás.

— Megérte. A számlát ugyanis nem fizettem ki.

Jósnőnél

— Asszonyom, nyugozzon, egy ide-gen nő el akarja hódítani a férjét.

— Ez lehetetlen.

— Helyes, ne is egyezzen bele.

— Én ugyanis még leány vagyok.

KERESZTREJTVÉNY

Vízszintesen: 1. Élvoalbell szimüvésznök. 6. Egy Szilassy-film. 13. Beteggondozás. 15. A délamerikai indiá-nok nyilmérge. 16. Piros — németül. 17. Pesti filmszínház. 19. Köszönés. 20. Olasz névelő. 21. . . vella. 22. Előkelő fővárosi filmszínház. 23. Ő következik. 24. A Szittya-mozi előbbi neve. 26. Izomrögzítő szalag. 27. Budafoki Ifjak Köre. 29. A felkelő Nap országa. 32. Délbábok . . . (Arany László). 34. Nagypáink arany-éksze-re. 36. A lübalhoz. 38. Papírmérték. 39. . . anyolmeggy. 41. Ókori géta-trák néptörzs. 43. A volgamellekiki pengető hangszere. 46. A görög hadisten. 48. Jákob egyik fia. 49. Alpei folyó. 50. A legjobb asszony.

Függőlegesen: 1. Franota filmvígjáték. 2. Vöröskeres-tes angyal. 3. Betűfaj (fraktur). 4. Igekötő. 5. A korbadt fakeresztek írója (Viktor). 7. Kilenclukú fúvóhangszer. 8. Külön színészünk. 9. Egy Páger-film. 10. Visszaút! 11. Gabonanemű. 12. Lóversenyműszo. 14. A samarium vegyjele. 18. Magyar Uszó Club 21. A dinamit feltalálója.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13					14		15				
16				17		18				19	
20			21			22					
23						24					25
26			27		28		29		30	31	
32		33			34	35					
		36		37			38			39	40
41	42			43			44			45	
46			47		48				49		
									50		

25. Ezüstfehér színű fém. 28. Fényes elem; oxidjából kék-színű porcellánfesték készül. 30. Pávián határbetűi. 31. Áruló kuruc brigádéros. 33. Ó-babilonai pénzegység. 35. Elektrotechnikai készülék. 37. . . redő Magyarok Egyesít-lete. 40. Török váltópénz. 42. Amennyibe kerül. 44. Római udvözlés. 45. Hónaprövidítés. 47. . . vanyú.

MEGFEJTÉSEK

A múlt számban közölt keresztrejtvény kulcsmegfejtése:
Vízszintes: 1. Mészáros Lázár. 44. Titokzatosság. Függőle-ges: 4. Magaviselet. 11. Részegesség.

A 31. szám betű- és szórejtvényének megfejtése:
1. Salátafőzelék. 2. Malátakavé. 3. Sorsjegy. 4. Szerelom-ból elégtelen. 5. Nagybecskerek. 6. Megremege.

A DÉLIBÁB előfizetési ára: negyedévre 6 pengő, félévre 11 P 80 fill. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 50 fillér.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány-u. 12.
Telefon: Szerkesztőség: 225-461. Kiadóhivatal (reklamá-ciók): 223-882, 423-774. Postatakarékpénztári beíratású lap száma: 9244.

Forrás Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt. mély-nyomása, Budapest. (Felelős vezető: Molnár József)

Solvolith

fogkrém

33.
SZÁM

RA
AUGUS